

75 éves az

Ujember

LXXVII. évf. 21.
(3796.)
2021. május 23.
Ára 220 Ft

ujember.hu
ujember@ujember.hu

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Megújulás a Lélekben a közösség szolgálatára

Pünkösd beszélgetés Nyéky Kálmánnal

A Szentlélek jelenlétéről, ajándékairól és az Egyház időszírű küldetéséről beszélgettünk Nyéky Kálmánnal, a Kapuvári Egyházmegye és az Emmanuel közösség papjával, a plébániai misszióról szóló Újraépítve című könyv magyar fordításának szerkesztőjével.

– Hívő keresztenyeként már sok ismeretünk lehet a Szentlélek-ről és ajándékairól, felnövekedvén pedig egyre mélyebben átélhetjük, hogy a háromszemélyű egy Isten misztérium, akitől csak „dadogva” tudunk beszélni. Ugyanakkor hétről hétére megvalljuk a misében: „hiszek a Szentlélekben”. Indulunk ki ebből! Az Ön számára mit jelent hinni a Szentlélekben?

– Szent Ágoston a Szentlélekről azt mondja: Isten csendes jelenléte bennünk. Csendes vendég ō, aki arra indít minket, hogy próbálunk egyre mélyebb kapcsolatba lépni Istenkel. A Lélek élő valóság, valaki, akihez rá tudunk nézni. Még ha fizikailag nem látjuk is, a bennünk lévő tapasztalatot mégis szemlélnihetjük. Ez a csendes megtapasztalás egyúttal a mi meghívásunk is arra, hogy fedezzük fel a Szentlélek jelenlétét az életünkben.

(Folytatás a 3. oldalon)

Fotó: Merényi Zita

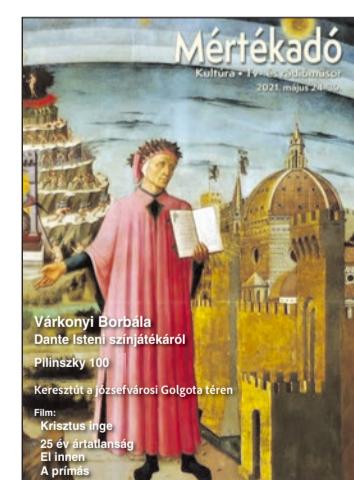
Erdő Péter bíboros a Vatikánban tárgyalta Előkészületek a NEK-re Részletek a 2. és a 12. oldalon

Merjünk elindulni a szeretet útján!

Böjte Csaba volt a Nagymarosi Ifjúsági Találkozó főelőadója 5. oldal

Kibermálkozunk, vagy Isten erőterébe lépünk?

Uzsalyné Pécsi Rita neveléskutató jegyzete 8. oldal

Katolikus világemléke Budapesten

Bemutatták a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus programját

Budapestre várják Ferenc pápát és öt kontinens zarándokait szeptember 5. és 12. között – erősítették meg a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) szervezői sajtótájékoztató keretében a fővárosban. Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusz Titkárságának vezetője és a főtitkár, Fábry Kornél ismertetették a világemléky helyszíneit, programjait, céljait.

Zsuffa Tünde sajtófőnök elmondta, nagy kihívást jelent a szervezőknek a világjárvány, de éppen emiatt soha jobbkor nem jöhét egy katolikus világemléky van Ferenc

pápa tervezett látogatásának, hiszen utoljára 21 évvvel ezelőtt II. János Pál pápa volt jelen Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson, amikor azt Rómában tartották. Egyébként a pápák követek útján képviselték magukat ezeken a világemlékyeken, és általában videoüzenetekben köszöntik a zarándokokat.

(Folytatás a 12. oldalon)

Az embereket Jézushoz akarta vezetni

Vízi Elemér SJ Loyolai Szent Ignác 500 éve történt megtéréséről

Loyolai Szent Ignác megtérésének 500., szentté avatásának 400. évfordulóján a Jézus Társasága világterére Szent Ignác-esztendőt hirdetett. Hazánkban május 20-án kezdődik a 2022. július 31-éig tartó eseménysorozat: Erdő Péter mutat be ünnepi szentmisét a Jézus Szíve-templomban, Budapesten, a Mária utcában, este 6 órakor. Vízi Elemérrel, a jezsuita rendtartomány magyarországi vezetőjével beszélgettünk.

(Folytatás a 7. oldalon)

A hitünk váljon megszokásból meggyőződéssé Interjú a Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás vezetőjével

Végh Zoltán informatikus, de a vezetés-szervezés szakirányt is elvégezte az egyetemen. Korábban ifjúsági referens is volt, jelenleg a Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás vezetője. A Szentlélekről, megtérésről, karizmatikusságról, az ifjúságról, tapasztalatairól és a Megújulás jövőjéről beszélgettünk.

– Kezdjük a legejéről! Hogyan került egyre közelebb és közelebb Istenhez?

– Katolikus családból származom, bérháztársam is, előjártam hittantra, templomba, azután életem a fiatalok bohó életét. Érettségi után elcsábítottak egy kereszteny táborba. Ott azt vettem észre, hogy a fiatalok szabadok, boldogok voltak, és nem erőltetett módon, ahogy én próbáltam az lenni. A tanítások Jézusról szóltak, és akkor rájöttem, hogy ez az igazi valóság, ezért érdemes élni. Ekkor hoztam meg ezt a döntést, hogy a továbbiakban komolyan veszem a keresztenységet. Ma is nagyon fontosnak tartom, hogy a hitünk megszokás helyett meggyőződéssé váljon.

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

MAGYAR
KATOLIKUS
EGYHÁZ

EGYÜTT TÖBBET ADHATUNK
1% | Kérjük, támogassa adója egyházi 1%-ával
a Magyar Katolikus Egyház szolgálatait!

Technikai szám:
0011

www.katolikus.hu

A Szentatya március 24-én folytatta az imádságáról szóló katekézis-sorozatát. Elmélkedésének témája a Máriával közösségeben mondott ima volt. Mária anyaként áll mellettünk, Jézus mai tanítványai mellett is, aggódik értünk, meghallgat és védelmez bennünket.

Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.
Kedves testvérek, jó napot kívánok!

Ma a katekést a Máriával való közös imádságnak szenteljük, éppen Gyümölcsolt Boldogasszony főünnepének vigilióján. Tudjuk, hogy a keresztény imádság legfőbb útja Jézus embersége. A keresztény imádság tipikus bizalmasságának nem lenne értelme, ha az Ige nem testesült volna meg, és nem ajándékot volna meg bennünket a Lélekben az ő gyermeki kapcsolával, mely őt az Atyához fűzi. Hallhattuk – az olvasmányban –, hogy a tanítványok, a jámbor asszonyok és Mária összejöttek, és imádkoztak Jézus mennybemene tele után: ez az első keresztény közösség, mely Jézus ajándékára, Jézus igéretére várazsztott.

Krisztus a közvetítő, a híd, melyen átkelünk, hogy az Atyához fordulunk (vö. Katolikus Egyház katekizmusa, 2674). Ő az egyetlen Megváltó: nincsenek társmegváltók. Ő a voltaképpeni közvetítő, a közvetítő. minden imádságunk, melyet Istenhez intézünk, Krisztus által, Krisztus-

sal és Krisztusban, az ő közbenjárásának köszönhetően meg végbe. A Szentlélek minden időre és helyre kiterjeszti Krisztus közvetítését: nincs más név, amelyben üdvözülhetnénk (vö. ApCsel 4,12). Jézus Krisztus az egyetlen közvetítő Isten és az emberek között.

Krisztus egyetlen közvetítéséből nyer értelmet és értéket a többi vonatkozás, amelyet a keresztény ember a maga imádsága és tisztelete számára talál, mindenekelőtt a Szűz Máriára, Jézus anyjára való vonatkozás.

Mária kiváltságos helyet foglal el a keresztény ember életében, s így imádságában is, mert ő Jézus anyja. A keleti egyházak gyakran Hodigitria-ként ábrázolták, ő az, aki „utat mutat”, vagyis aki a Fiúra, Jézusra utal. Mária teljesen őfelé fordul (vö. KEK 2674). Olyannyira, hogy azt mondhatjuk, inkább tanítvány, mint anya. Emlékezzünk a kánai menyegzőn elhangzó felhívására! Mária azt mondja: „Azt tegyétek, amit majd mond nektek!” Mindig Krisztusra mutat; ő az első tanítvány.

Ez az a szerep, amelyet Mária földi élete során elfoglalt, és amelyet örökre megörökíz: ő az Úr alázatos szolgálóleány, semmi több. Egy bizonysos ponton az evangéliumokban szinte eltünni látszik; de a döntő pillanatokban visz-

Keze, szeme, magatartása elő „katekizmus”, és mindig a sarokpontra, a középpontra: Jézusra utal. Mária teljesen őfelé fordul (vö. KEK 2674). Olyannyira, hogy azt mondhatjuk, inkább tanítvány, mint anya. Emlékezzünk a kánai menyegzőn elhangzó felhívására! Mária azt mondja: „Azt tegyétek, amit majd mond nektek!” Mindig Krisztusra mutat; ő az első tanítvány.

szatér, mint Kánában, amikor a Fiú az ő figyelmes beavatkozásának köszönhetően végbe vitte első „csodajelét” (vö. Jn 2,1–12), majd a Golgotán, a kereszt lábánál.

Jézus kiterjesztette Mária anyaságát az egész Egyházra, amikor rábítta a szeretett tanítványt, nem sokkal azelőtt, hogy meghalt volna a kereszten. Attól a pillanattól kezdve mindenannyian az ő palástja alá kerültünk, amint az középkori freskókon vagy festményeken látható. Az első latin Mária-antifóna is erről szól: Sub tuum praesidium configimus, sancta Dei Genitrix [Öt-talmad alá futunk, szent istenszülő]: a Szűzanya, akire mint

Mária ott áll azok mellett is, akik elhagyatva halnak meg!

anyára Jézus rábított minket, mindenüinket beburkol; de mint anya, s nem mint istenő, nem mint társmegváltó, hanem mint anya. Igaz, hogy a keresztény jámborság minden szép címeket ad neki, mint gyermek az anyjának: mennyi szépet mond egy gyermek az anyjának, akit szeret! De legyünk óvatosak: azok a szép dolgok, amelyeket az Egyház és a szentek Máriaról mondank, semmit sem vesznek el Krisztus megváltói egyediséből. Ő az egyetlen Megváltó.

Olyan szeretetkifejezések ezek, amilyeneket egy gyermek mond az anyjának – néha túlzva is. De a szeretet, tudjuk, minden túlzásokra készít bennünket, ám szeretetből esünk túlzásokba.

És így néhány olyan kifejezéssel kezdtünk imádkozni hozzá, amelyet az evangéliumokban mondta neki: „kegyeimmel teljes”, „áldott az asszonyok között” (vö. KEK 2676–3677). Az Üdvözlégen hamarosan az efezusi zsinat által szentesített „Theotokosz”, „Isten anyja” címhez is elérkezünk. És hasonlóan ahhoz, ahogy a Miatyánkban történik, a dicséret után a könyörgésünket is hozzáfűzzük: arra kérjük az anyát, hogy imádkozzon értünk, bűnösökért, hogy járon közben gyengédségével, „most és halálunk

óráján”. Most, az élet konkrét helyzeteiben, és az utolsó pillanatban, hogy elkísérjen bennünket – mint anya, mint első tanítvány – az örök életbe való átlépésben.

Mária minden jelen van gyermekéi beteggyánál, akik elhagyják ezt a világot. Ha valaki elhagyatva magára marad, akkor ő anyaként ott van, ahogy a Fia mellett is ott volt, amikor mindenki elhagyta őt.

Mária a világjárvány napjában is jelen volt és jelen van, ott volt azok mellett, akik sajnos elszigeteltségen, szeretetük közelségének vigasza nélküli fejezték be földi pályafutásukat. Mária minden ott van mellettünk, anyai gyengédségeivel!

A hozzá intézett imák nem hiábavalók. Az „igen” asszonya, aki készségesen elfogadta az angyal meghívását, a mi kéréseinkre is válaszol, meghallja hangunkat, még azokat is, amelyek szívünkben zárva maradnak, mert nincs erejük előtörni, de amelyeket Isten jobban ismer, mint mi magunk. Anyaként hallgatja őket. Mint minden jó anya, és annál is jobban, Mária véd mindenket a veszélyben, aggódik értünk, akkor is, ha beleveszünk saját dolgainkba, ha eltevéstjük az útirányt, és nem csak egészségünket, de üdvösségeinket is veszélyeztetjük. Mária ott van, imádkozik értünk, imádkozik azokért, akik nem imádkoznak. Véltünk együtt imádkozik. Miért? Mert ő a mi anyánk.

Fordította:
Tőzsér Endre SP
Fotó: Vatican News

Vörös Győző pápai kitüntetése

A Pápai Akadémiák Díjának aranyérmét Vörös Győző magyar ókortutató nyerte el, az ezüstémet két olasz tudós, Domenico Benoci, valamint Gabriele Castiglia kapta – adta hírül a Kultúra Pápai Tanácsa május 12-én sajtóközleményében. A rangos elismerés nyerteit eredetileg tavaly hirdették volna ki, de a koronavírus-járvány okozta vészelyzet miatt elhalasztották.

ként és nem jeruzsálemi professzorként vagy jordániai ásatásvezetőként kaptam Ferenc pápától. A Holt-tenger partján is magyar zászlóként lobogok a kezdetektől, a szívem magyar keresztényként dobog. Büszkén mondhatom, hogy csak magyar iskolákba jártam, az ELTE-n lettem ókortutató és a BME-n építész doktor, minden helyen a legkiválóbb mestereim voltak. A sikeres Magyarország, amelynek hálás fia maradok.”

A Pápai Akadémiák Koordináló Tanácsának javaslatára a Pápai Rómári Régészeti Akadémia és a Collegium Cultorum Martyrum számára fenntartott Pápai Aranyérem 2020-as kitüntetője Vörös Győző professzor, a Magyar Művészeti Akadémia tagja, aki a díjat Machae-rus régészeti feltárásáért kapta meg. A Jordániában, Keresztelő Szent János golgotáján, a Machae-rus sziklaormán végzett kutató-munkák eddigi eredményeit három kötetben publikálta az Edizioni Terra Santa gondozásában (2013, 2015, 2019).

Vörös Győző Rómából nyilatkozott portálunknak: „Tudomásom szerint utoljára a néhai Ennio Morricone kapott Pápai Aranyémet Ferenc pápától. A ritka pápai elismerést szeretné drága feleségemnek, szeretett gyermekimnek és az örökk Magyarországnak ajánlani. Hiába dolgozom huszonnyolc év külöldön, minden magyar színeiben tevékenykedtem, a Pápai Aranyémet is magyarként, a Magyar Művészeti Akadémia tagja-

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Lambert Attila

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

Erdő Péter a Vatikánban tárgyalt

Május 14-15-én Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek a Vatikánban járt, hogy a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) előkészületeiről tárgyaljon. Pénteken találkozott Pietro Parolin bíboros államtárnával, szombaton pedig Piero Marini érsekkel, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bi-zottságának elnökével.

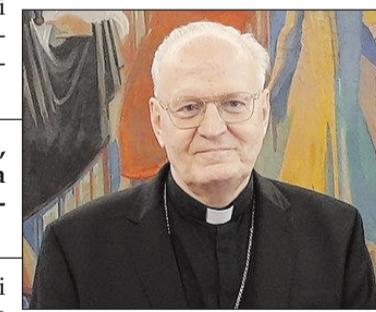
Vértesaljai László SJ, a Vatikáni Rádió magyar adásának főszerkesztője beszélgetett Erdő Péter bíborossal vatikáni látogatása kapcsán.

Hogyan zajlik majd a rendezvény, tekintve, hogy pozitívról fordult a járvány kimenetele? Mit lehet remélni most?

– Létszámbeli becslésekbe senki nem mer bocsátkozni. Nyilván eleve is arra készültünk, hogy Magyarországról és a környező országokból érkezik majd a legtöbb zarandok, ami úgy tűnik, hogy jelenleg is reális várakozás. A távolabbi európai országokból is ismét elevenedik az érdeklődés, hiszen többen érdeklődtek, sőt már jelentkeznek is, vannak, akik már a csoportos szállásfoglalásban is lépésükkel tettek, tehát valami élénkülés látszik. A tengerentúlról még bátortalan a jelentkezés, csak kisebb csoportok, püspökök jelzik, hogy ők viszont részt vesznek a kongresszuson. Ecuadorból most jelentkeztek tízen – nyilván a quitói érsek, hiszen az ő városában lesz a következő eucharisztikus kongresszus, és ő számos püspökkel és kísérővel fog érkezni. Ezek a fajta jelentkezések is megindultak, de a távoli kontinensekről jelentkezőkkel kapcsolatban még bizonytalan, hogy hánnyan és hogyan tudnak eljönni.

Irak után második alkalommal lehet majd találkozni a Szentatyával Rómán kívül a járvány kezdete óta. Ez is biztosan egy fontos szempont.

– Valószínűleg a pápai zárószentmisére még többen fognak jönni, mint az egyéb programokra. Majd megálljuk, hogy a „még több” az mennyi lesz. A Hősök terére esemény úgy van megtervezve, hogy a 10 ezertől a

Úr Jézussal. Hogyan alakul most ez az esemény? A tavalyi jelentkezők száma kibővíl az ideiekkel?

– A tavalyi 4500 jelentkezőből időközben sokan első-áldozáshoz járultak, ami a saját plébániájukon, szűk körben történt. De 900 jelentkező már most van a nyitó szentmisére, az első-áldozásra. Azt gondolom, hogy ezer körül vagy ezres nagyságrendű lesz az első-áldozók csoportja. És meglájk, hogy a tavalyi első-áldozók bárhol hánynak kívánnak külön szektorban ülni, mert ezt felajánlottuk nekik: hogy a 2020-as első-áldozóknak – akiket szeretettel vártunk erre a nyitó szentmisére – legyen egy külön csoport.

Az általános várakozás most, a járvány enyhültével, érezhetően kezd erősödni?

– Természetesen. Már a világi programok és rendezvények esetében is nő az érdeklődés, tehát inkább az a kérdés, hogy lesz-e valami, ami nem kerül sorra. A Sziget Fesztivál még nem, de nagyon sok minden a nyáron meg fog valósulni. Bízunk benne, hogy ősz elején már nem lesz komolyabb korlátozás.

Forrás és fotó: Vatikáni Rádió

Megújulás a Lélekben a közösség szolgálatára

Pünkösdi beszélgetés Nyéky Kálmánnal

(Folytatás az 1. oldalról)

Jézus azt mondja, hogy „maradjatok bennem”, akkor éppen azt kéri, hogy a Szeretet Lelke által tegyük ezt, hiszen ő is a szeretetben válik eggyé az Atyával. Amikor Isten bevon minket a vele való közösségebe, annak a Szentlélek a megvalósítója. Nem csupán szimbóluma vagy jele, hanem annak a valósága, hogy Istenkel kapcsolatban vagyok, lehetek.

A kérdésre válaszolva tehet, amikor azt mondjam, hogy hiszek a Szentlélekben, ezzel azt vallom meg, hogy Istenkel teljesen eggyé válhatok, hogy az ő Lelke él bennem, és én is ebben a Lélekben élhetek, ha ez most még csak tükrben, homályosan látszik is.

Talán elvontnak hangzik minden, de gondoljuk meg, mennyire konkrét valóság, amikor engedjük, hogy az imádság lelke túláradjon bennünket, amikor eljutunk a csendességebe, s ebben a csendben jelen van Isten, aki lángra gyújtja a szívünket. Ehhez hasonló lehetett az emmauszi tanítványok tapasztala is, amikor utólag felismerték, hogy a feltámadt Jézussal találkozva lángolt a szívük.

- Kisebbik gyermekem az Újszövetséget olvasva, a Jézus megkereszteléséről szóló evangéliumi részhez érve azt „prédikálta” nekem, hogy a Szentlélek leszállása nemcsak a Fiúra vonatkozik, hanem ránk is: azért vagyunk a világban, hogy az Úr Lelke legyen rajtunk, és általa eljussunk az üdvösségre. Mit gondol erről?

– A gyermeket bölcsességeiben mindenig el van rejtve valami abból, amit Isten szeretne átadni nekünk. Tényleg azért teremtett bennünket Isten, hogy vele kapcsolatba kerüljünk. Erre hív bennünket. S ebből a kapcsolatból felbuzog az a vágy, hogy másokat is szeretnénk kapcsolatba hozni Istenkel.

Pünkösdi arról szól, hogy az Egyház küldetése a missziós közösséggé válása. A Szentlélek éppen Jézus missziójának a kezdetén jelenik meg, s az Egyházat a megalakulásakor szintén a Lélek járja át, arra mozdítva mindenkit, hogy az üdvösséget felé vezesse a többieket. Nem járhatunk egyedül ezen az úton. Arra indít a Szentlélek, hogy segítsünk másokat, hogy ők is elteljenek a Lélekkel. Az Egyházban ne csupán passzívan vegyünk részt, mint azok, akik egyszerűen „nézőként” voltak ott Jézus megkeresztelkedésénél, hanem mi magunk is merüljünk alá Isten jelenlétebe, és hívunk meg erre másokat is!

- Az Ön életében volt-e konkrét, megfogalmazható esemény, amit a Lélek „működésének” tulajdonít?

– Amikor arról gondolkodom, hogy Isten meghívott engem akár a keresztség szentségének a mélyebb megélésére, akár arra, hogy őt szolgáljam az életemben, vagy éppen arra, hogy pap legyek,

akkor úgy hiszem és vallom, hogy ténylegesen a Lélek mozgatott engem. Ő az, aki meghívott arra, hogy kövessem gyengéd indításait. Az életem tele van a Szentlélek csöndes noszogatásával, s úgy hiszem, ő mindenüink életében jelen van. A kérdés az, hogy képesek vagyunk-e lecsendesedni, rá figyelni.

A konkréumok: emlékszem arra, amikor például másokon keresztül szólt a Lélek. Gimnazistakoromban úgy döntöttem, hogy a világi középiskolából egyházból megyek át, az esztergom ferencesekhez. Egy öregdiák arra bátorított, hogy minden nap vegyek részt a szentmisén, mert erre ott lehetőségem nyílik. Éltem ezzel, és lassan világossá vált a számomra, hogy a szentségekből élhetek, nap mint nap magamhoz vehetem az Eucharisztát. Ettől az öregdiáktól kaptam azt az indítást is, hogy legalább hetente egyszer sétáljak ki a természetbe, és töltsek el ott néhány órát. Ezt minden héten nem tudtam megtenni, de havonta, kéthetente komolyabb kirándulásokra indultam, és elmenőltem abban, hogy mit jelent a természet ölén csendben imádkozni. Azt hiszem, hogy a Lélek ezeken a pontokon

Szentlélekhez is imádkozhatunk. Azt gondolom, a hívő gyakorlatban ez utóbbit ritkábban valósul meg. Hogyan fordulunk a Lélekhez?

– A Szentlélek nagyon egyszerű behívni az életünkbe: bármikor megtehetjük ezekkel az egyszerű szavakkal: Jöjj, Szentlélek! Jöjj, Szentlélek Üristen!

Ha ezt ki tudjuk mondani,

rencse ér, hanem egyszerűen csak ránérek az adott helyzetre, s azt mondjam: Istenem, neked adom ezt is, és haladok tovább. Jézus ugyanis azt írta: az örömtöket nem veheti el tőletek senki.

– A személyes istenkapcsolatról beszéltünk eddig. Napjainkban talán túlzottan is hajlamosak vagyunk visszavonulni a magányunkba, távol a

közösségek megújítása a témaja az **Újraépítve** című könyvnek, amelynek magyar kiadását szerkesztette. **Meleyek a legfontosabb missziós feladatok a hazai, hívő közösségeinkben?**

– Látnunk kell, hogy az újranitás nagy lehetőség számunkra, s egyúttal sürgető kötelességeink is meghívni a többieket, hogy jöjjönek, kapcsolódjanak hozzánk. Még akkor is, ha eddig csak távolról, interneten vagy a tévében keresztül kapcsolódhat be a plébánia életébe. A cél a személyes találkozás, a közösségeinknek az elvészettek templomává kell válnia. A keresztenység nem magánvallás. Csak együtt tudjuk gyakorolni.

Michael White és Tom Corcoran **Újraépítve** című könyükben fogalmazzák meg ezt nagyon szépen: igazából azokat az elvészett testvéreinket hívjuk vissza, akiket szeretnénk bekapcsolni a testvéri közösségebbe, és elvezetni őket is a szolgálatuk kiteljesítésébe.

Képzeljünk el egy olyan plébániát, ahol a híveknek legalább a fele szolgáló misszionárius tanítvánként határozná meg önmagát, aki közösségi alkalmakat keres a szentmi-sén kívül is...

Azt hiszem, egy ilyen közegeben az Egyház új dimenziója tapasztalható meg. Javaslom, hogy a már említett könyv mellett együtt forgassuk az **Újraépítve gyakorlati kézikönyvet**, a **Tíz lépés a megvalósításhoz** címűt, ahogyan James Mallon **Egyház-felújítás** című munkáját is. Képezzük magunkat ezen a téren, hiszen a jövő Egyházának misszionáriusai Egyházzá kell válnia.

A magam részéről nagyon fontosnak tartom a fiatal családok megszólítását. A bér-málkozásnál, a házasságkötésnél, a gyermekkeresztelés-kor még találkozunk velük, de a köztes időben nem. Pedig el kellene érnünk a családot, megmutatva nekik, hogy Jézus Krisztus itt van közöttünk. Szükség volna a szentmiséken kívül is alkalmakat teremtenünk a számukra, ahol előívhagyjuk őket, ahol megtapasztalhatják a szerető együttlétéit.

Emlékszem, amikor egy ifjúsági Alpha-kurzust indítottam Kaposváron, feltettem a kérdést a fiataloknak, hogy szerintük mitől lenne olyan vonzó az ifjúsági alkalom, hogy a nem hívő barátaiat is szívesen elhívának. Ezt a kérdés talán a templomi közösségeinkre is vonatkozthatnánk. Sok újonnan érkező számára eleinte talán kevésbé érhető a liturgia, rájuk tekintettel az imádságokat is kivetítetnék, nem csak az énekeket. A templomajtóban kedvességgel, mosollyal fogadtatnánk őket, s éppen ezzel a mosollyal fejezhetnénk ki azt, hogy örömmel várjuk azokat, akik most jönnek először.

– Ön szerint miért nem teszszük ezt?

– A legnagyobb nehézségek azt látom, hogy gyakran nem együtt, hanem csak magunk szeretnénk megoldani a problémákat, és ez nem csak ránk, papokra jellemző, hanem majdnem mindenire, akit meghívunk szolgálatra a közösségeinkbe. Úgy érezzük, hogy rajtunk áll minden, pedig valójában inkább arra hív a Lélek, hogy a szolgálatot megosszuk másokkal. Jézus azt mondja, legyen mindenki-nek a szolgája, aki az első akar lenni köztetek. Ezt a lelkületet, úgy látom, még csak tanulgatjuk.

Akit meghívunk, azt első sorban arra kell hívnunk, hogy másokat is be tudjon vezetni a feladatokba, s végül együtt újítás meg az Egyházzat. Az együtt fontosabb, mint a konkrét feladat. A „szombat vagy az ember” dilemmája ez, mai köntösben. Úgy épül fel a test, úgy válik élővé, ha mindenki meghívja a barátját, a szomszédját. Nem azért, hogy valamit megtegyen, hanem azért, hogy jöjjön, kapcsolódjanak hozzánk. Még akkor is, ha eddig csak távolról, interneten vagy a tévében keresztül kapcsolódhat be a plébánia életébe. A cél a személyes találkozás, a közösségeinknek az elvészettek templomává kell válnia. A keresztenység nem magánvallás. Csak együtt tudjuk gyakorolni.

Michael White és Tom Corcoran **Újraépítve** című könyükben fogalmazzák meg ezt nagyon szépen: igazából azokat az elvészett testvéreinket hívjuk vissza, akiket szeretnénk bekapcsolni a testvéri közösségebbe, és elvezetni őket is a szolgálatuk kiteljesítésébe.

– Azért, hogy egyre többen, sőt sokan legyünk?

– Már most nagyon sokan vagyunk, de ez még rejttet valóság. Az volna jó, ha legalább egymás számára kiderülne, hogy jelen vagyunk, a közösségeinkhez tartozunk. Az volna jó, ha mindenki-nek keresnénk, hogy hol tudnánk megélni, továbbadni az életünkben a Szentlélek gyümölcszeit, ajándékait. A jó cselekedetekre rengeteg lehetőség adódik, és sokszor nagyon apró dolgokról van szó.

Vecsei Miklós barátom, a Máltai Szeretetszolgálat alelnöke az Egyház 2030 konferencián hívta fel a figyelmünket arra, hogy már az óriási dollog, ha egy hajléktalan embert a nevén tudunk szólítani. Ápróság, de ettől fogva azt érezheti, hogy van valaki, aki emberszámába veszi őt. Milyen jó lenne, ha a plébánia is az a hely lehetne, ahol a neveden szólítanak!

Jézus arra hív bennünket, hogy közvetítük mások felé a jó hírt: te is fontos vagy! Isten szeretett gyermeké vagy.

Körössy László
Fotó: Merényi Zita

A könyvek kaphatók az Új Ember Könyvesboltban

egyértelműen jelen volt az életben.

Azután negyedikes gimnázistaként, ismét mások indítására, részt vettetem a nyolchetes Szentlélek-szemináriumon. Naponta olvastam a Bibliát, elmélkedtem a szentírási szakaszokon, és lassan azt vettetem észre, hogy új tűz gyullad a szívemben. Amikor véget ért a lelkigyeraklat, mintha kicséréltek volna: egy önáradó imádságban teljesen le tudtam tenni az életemet az Úr elő, és felfedeztem, Isten meghívarrá, hogy közösségen belül a többieket. A barátaimmal elkezdtem esténként egy kis imaórát tartani egy kollégiumi szobában. Együtt imádkoztunk, dicsítettük Istent, és hálát adtunk azért, hogy megtapasztalhattuk a szeretetet. Amikor pedig az Úr meghívott papnak, nagyon örülttem, hogy még inkább odaadhatom magam a misszióra, fenntartások nélkül. Hozzájárultam, amikor peddig az Úr megijedt a Szentlélekben, hogy a Szentlélek mindenkit, hogy az üdvösséget felé vezesse a többieket. Nem járhatunk egyedül ezen az úton. Arra indít a Szentlélek, hogy segítsünk másokat, hogy ők is elteljenek a Lélekkel. Az Egyházban ne csupán passzívan vegyünk részt, mint azok, akik egyszerűen „nézőként” voltak ott Jézus megkeresztelkedésénél, hanem mi magunk is merüljünk alá Isten jelenlétebe, és hívunk meg erre másokat is!

– Az Ön életében volt-e konkrét, megfogalmazható esemény, amit a Lélek „működésének” tulajdonít?

– Amikor arról gondolkodom, hogy Isten meghívott engem akár a keresztség szentségének a mélyebb megélésére, akár arra, hogy őt szolgáljam az életemben, vagy éppen arra, hogy pap legyek,

ha ezzel indítjuk a napunkat, biztosak lehetünk abban, hogy ő jön. Emlékszem egy papoknak tartott lelkigyeraklatra. Az előadó – maga is pap – a lelkigyeraklat végén azért imádkozott, hogy áradjon ki a Szentlélek mindenire. Látszólag nem történt semmi, a jelenlévők ugyanúgy ültek vele szemben, mint azelőtt. Amikor azonban a pap hazatért, sorra érkeztek a visszajelzések, hogy ezen a lelkigyeraklaton sok résztvevő lelkíró életében jelentős, pozitív változás indult el.

Tehát nem mindig látjuk, hogyan működik a Lélek, és a gyümölcsök sok esetben lassan érnek meg egy-egy ember lelkében. Az biztos, hogy kérhetjük őt, ajándékot meg mindeket szeretettel, örömmel, békességgel, türelemmel, kedvességgel, jósággal, hűséggel, szelídéssel, önmegtartóztatással. Talán nem az egyik pilantron a másikra alakulnak ki bennünk ezek a gyümölcsök, ezért érdemes újra és újra kérni azokat a Lélektől. Azután egyszer csak azon kapom magam, hogy például nem válok indulatossá, ha valami balsze-

többiekől. Pedig látjuk, hogy húsvét után a feltámadott Jézus a tanítványai közé érkezik vissza, s pünkösdkor megalakul az Egyház. A kezretlenység: közösség. – A hívő életben mindenkoronatban jelen van: szükségünk van arra, hogy elvonulttan imádkozzunk, azért, hogy azután képesek legyünk együtt szolgálni a közösségekben. Ez a két mozgás, különféle ütemben váltakozva, kiegészítve egymást.

Tudunk kell, hogy az imádság is egyfajta szolgálat. Ima-szolgálat. Általa bekapsolódunk az angyalok szolgálatába. Meghívás ez mindenkoronatban a hívő Egyházának misszionáriusai Egyházzá kell válnia.

A magam részéről nagyon fontosnak tartom a fiatal családok megszólítását. A bér-málkozásnál, a házasságkötésnél, a gyermekkeresztelés-kor még találkozunk velük, de a köztes időben nem. Pedig el kellene érnünk a családot, megmutatva nekik, hogy Jézus Krisztus itt van közöttünk. Szükség volna a szentmiséken kívül is alkalmakat teremtenünk a számukra, ahol előívhagyjuk őket, ahol megtapasztalhatják a szerető együttlétéit.

Emlékszem, amikor egy ifjúsági Alpha-kurzust indítottam

Merjünk elindulni a szeretet útján!

Böjté Csaba volt a Nagymarosi Ifjúsági Találkozó főelőadója

Május 15-én, szombaton a Nagymarosi Ifjúsági Találkozót a tavalyi alkalmakhoz hasonlóan online tartották meg. A nap főelőadója Böjté Csaba ferences szerzetes volt.

A program kezdetén Dobszay Benedek OFM reményét fejezte ki, hogy a következő, őszi rendezvényt már offline tarthatják meg. A találkozó mottójával – „Rajtad is műlik!” – kapcsolatban hangsúlyozta: „Legyünk az életünk bátor alakítói, bízva Isten gondviselésében.”

A Nagymarosi Ifjúsági Találkozó résztvevőit videóüzenetben köszöntötte Marthon Zsolt váci megyéspüspök, aki elmondta: hajlamosak vagyunk a panaszokodásra a mostani járványhelyzetben, pedig rajtunk is műlik, mi törtenik velünk és másokkal, tudunk-e embertársaink felé fordulni, őket szeretni, segíteni, felfedezzük-e az igazi értékeket, kapcsolatokat. Buzdított mindenkit, hogy reménnyel, és örömmel tekintsen előre, hiszen „Jézus szeretetből és általunk akar egy jobb világot építeni”.

A nap főelőadója, Böjté Csaba ferences szerzetes emlékeztette a fiatalokat, hogy Jézus Krisztus első nyilvános fellépésekor, „az első munkanapján” nem azzal kezdte a világ megváltását, hogy írt egy nagy pályázatot e témaiban, nem is állt szószékre, hogy sorolja a direktívákat, mit kell tenni, hanem odaíment két „szájátáti fiúhöz”, Andrászhoz és Jánoshoz, akik megkérdeztek őt: „Mester, hol laksz?”, s azt válaszolta nekik: „Gyertek, nézzétek meg!”. A fiúk pedig elkísérték Jézust a Jordán folyótól az úgy ötvenkét kilométere lévő Názáretbe. Jézus tehát egy kis zaránkokutat szervezett nekik.

Csaba testvér a továbbiakban meghívta a nagymarosi online találkozó résztvevőit, hogy képzeletben szegődjenek ők is Jézus mellé erre az útra, Názáret felé, majd vele együtt lépjene be a szülői házbba: „Jézus minden bizonytalan örömmel kiáltott be édesanyjának az ajtóból, hogy íme, hozott két titánt, két fiatal legényt (János alig tizenégy éves lehetett), hogy velük

jére, hogy vesse le magát onnan, mert majd az angyalok a tenyerükön hordozzák, s mindenki elájul, hogy ő mekkora sztár, s meg van váltva a világ, ki van pipálva a feladat – folytatta a szerzetes. – Döbbenétes, hogy az Úr azt mondja erre: távozz tőlem, sátán. Pedig Isten létre megeghedhető volna magának a „dicsőséges bevonulást”, aminek hatására az emberek letérdenek, s megvallják őt uruknak. Mégsem ezt tette. Vajon miért? Mi a megváltás lényege?

A Szentírásban csak egy helyen olvashatjuk azt, hogy Jézus örömében felujjong.

Amikor az általa kettesével elküldött tanítványok visszatértek tanító, gyógyító, jótevő út-

gyobb örööm valakit boldoggá tenni. Ez a tiszta, emberhez méltó, isteni örööm semmi máshoz nem fogható. Jó dolog szeretni, a másikat felsegíteni.

Ez az út mindenki számára

nyitva áll. „Merjünk elindulni

a szeretet útján! Ezt az utat Jézus Krisztus kínálta fel, ez a megváltás.”

Sokan kérdezik, miért vagyok optimista – mondta Csaba testvér. – Az a válaszom, hogy amint a víznek az a természe, hogy lefelé folyik, az embernek az, hogy jó legyen, jót tegyen.

Tudunk haragudni, rosszat mondanival, háborúznival, de a sok duzzogás, civakodás után lefárad az ember, senkinek nem jó a bezáráság, a sötét.

jukról, s beszámoltak neki tapasztalataikról: euforikus hangulatban megvallották, hogy jó dolog jót tenni, szeretetben élni. Jézus egy darabig hallgatta őket, majd felállt, felujjon, és elkezdte magasztalni az Atyat, aki jónak láttá kinyilatkoztatni a kicsinyeknek a szeretet lényegét.

Ezek az emberek megtapasztalták, hogy sok örööm van ezen a földön, de a legna-

Minket olyannak teremtett az Isten, hogy a fényben szereztük fürdeni, a szeretetetől vágyunk. Mernünk kell tehát jónak lenni, nagylelkűen, szerezzet adni.

Csaba testvér megemlíttette, hogy tavaly a Tisza-tónál egy fiatalembert, aki pincérként dolgozott, és láta a sok szemetet a nádas között, elkezdte összeszedni azt, s tisztává varázsolta a környezetét. Nagy példa ez sokak számára. Ezzel a tettével a fiú szeretetet árasztott maga körül, s általa szébb lett a világ. Nem kell nyafogni, hogy a világban mennyi baj van, mennyi nyomorúság, összeszküvés; ha elkeseredsz, megsértsd, egy emberrel több lesz, aki duzog, de nem lesz jobb a világ.

Ültess egy fát, egy bokrot, egy virágot! Fesd le a koppot kerítést! Vagy éppen küldd át a linket a pünkösdibúcsúról a barátaidnak! Tegyél valami jót, tudd jobbá a környezetedet, s ezáltal Isten apostolává, munkatársává válysz.

Teréz anya mondta: a világ megváltása egy mosollyal kezdődik. Igen, karácsony es-

te a nagy Isten rámossolyog Máriara, összekórolja József szakállát, ezzel indul a megváltás – mondta beszéde végén Böjté Csaba.

Az előadás után a program szentségimádással folytatódott a nagymarosi Laudate Zenekar közreműködésével, majd elkezdődtek a fakultációk. Brückner Ákos O.Cist és Fülöp Ákos rákosfalvi plébániós válaszolt az online feltett kérdésekre; Tornya Erika RSCJ Szent Ignác-i szemléződő imát vezetett.

Ezt követően Kerényi Lajos SP főcelebrálásával mutattak be szentmisét. Az idős szerzetes, a nagymarosi találkozók elmaradhatatlan, kedvelt előadója lelkészítette a fiatalokat, felnőtteket, hogy ne „lekvár módjára”, fáradtan, ha nem buzgó kapcsolódjanak be a misére, hiszen „nagy szükség van mindenki számára a világ építésében”.

Kerényi Lajos prédikációjában arról beszélt, hogy a tanítás mellett fontos küldetése, hogy a lélek orvosaként betegeket látogat a kórházakban, többek közt öngyilkossági kísérlet után ápolásra szorultakat is. A szerzetes felidézte egy tragikus sorsú, sikert után vágyakozó színészről, valamint egy rossz társságba keveredett volt tanítványával való találkozását. Mindketten attól szabadultak, hogy elhagyták korábbi eszményeiket, felemelő eszméiket. A színészről Istennel kapcsolatban csak annyit tudott mondani lemondában: „gyermekkor emlék”. A lány pedig sírva vallott az atyának a kiábrándulásáról és az elkeseredésről, ami az öngyilkosság felé lötke. Kerényi atya óva intette a hallgatókat attól, hogy a siker, a hírnév, az anyagaikban kifejezhető kincs vagy a gyönyör, az élvezet határozza meg a létezésüket, hiszen ezek elmúlnak, „elfogynak, s az életünk tönkretegyezik”.

Az ember célja a fejlődés a földi boldogságon át egészen

az üdvösséggel, ezért a létezést a szeretet, a jóság, a szépség, az igazság és a természetfölli kell, hogy meghatározza. „Anyi érték van benünk, az Úristen képére teremtettünk” – mondta a szónok, majd Carl Gustav Jung pszichológust idézte, aki szerint minden lélek erőterében a tudat alatti ősenergia van, amely ha aktívvá válhahat, akkor minden el tud rendezni titokzatosan.

Henri Boulaud jezsuita szerzetes szavaival: az isteni terv lényege, hogy mindenki istennél váljon Jézusban a Szentlélek segítségével. „El kell jutnunk oda, hogy aktívvá váljon bennünk az Isten – rajtunk is műlik” – összegezte Kerényi Lajos.

E törekvést azonban az elérő, a sátán befedheti, eltorzíthatja. Ahogy Weöres Sándor fogalmazott a *Jöslás a trágyázónról* című írásában: „az európai ember kezdtől fogva és mindenkből, ürülékekkel rendszert, törvényt, erkölcsöt épít”, és az emberek től megköveteli, hogy ünnepélyes ganajszobrokhoz igazodjék”. De „aki a tiszta érzést, szabad látást, örök mértékétől őrzi, bárkában lebeg a trágyázón felett”.

Kapjon bennünk szót az Isten! – mondta próféta erővel Kerényi Lajos. Beszédeiben megemlíttett agyutatóktól származó tudományos megállapításokat a vallási, a művészeti élmény, a csendben való elmélkedés, az ima és a valóság egészéről szóló mély felismerések kapcsolatáról.

Isten aktívvá tehetjük magunkban, s meg kell erősödni bennünk abban, hogy ha jót teszünk, mondunk, az az egész emberiségét gyógyítja – szógezzet le homiliája befejező részében a piarista szerzetes.

A szentmise végén Brückner Ákos az online közvetítésébe bekapcsolódó hívőket buzdította, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a közelő, Budapesten sorra kerülő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusáért.

Körössy László
Fotó: Zsarnóczai Judit

Ökumenikus imádság az ápolók nemzetközi napján

tek képviselőinek, hogy minden félretévre igent mondta a kórház kápolnájában tartott közös imádságra.

A főigazgató tolmacsolta Cser-Palkovics András polgármester szavait is, aki nem tudott részt venni az ünnepen, de levélben kifejezte tiszteletét és megbecsülését a kórház dolgozónak.

Bencze András evangéliikus püspökhelyettes a kérő imádságról olvassott fel a Szentírásból, majd megköszönte az egészségügyi dolgozók szükséghelyzetben nyújtott helytállását, amit édesanya révén személyesen is megtapasztalt a kórházban, amikor a dolgozók emberséggel és együttérzéssel fogadták a búcsúzó családtagokat.

Spányi Antal püspök azokhoz szólt, tisztelettel és szerettel, aikik a betegágyak mellett teljesítenek szol-

gálatot, valamint azokhoz, aikik ennek a hivatásnak a hátterét biztosítják.

Olyan időt élünk, amit rég nem tapasztaltunk. Megtapasztaltuk, hogy

radozását, és Istenről kérte erőt, kegyelmet, megnyugvást, feltöltődést számukra, hogy a járvány után is szakértelemmel tudják gyakorolni azt a szeretetet, amelyet Krisztus hirdetett minden ember számára.

Ludvigné Izsay Szilvia református kórházelkész hálát adott minden egyes jelenlevőért és egységükről.

Révész Lajos baptista lelkész köszönetet mondott az ápolóknak a gyógyultak és az eltávozottak nevében: Mi imádkozni tudtunk, az itt dolgozók pedig gyógyítani. Mindenki tette a maga dolgát.

Az ünnepségen nagy számban vettek részt az egészségügyi dolgozók, jelen voltak az intézményben szolgálókat teljesítő katona és a kórházparancsnok, a város több lelkipásztorá és a kórházelkészesség teljes munkatársi csoportja Tornayai Gábor atya vezetésével.

Forrás:
Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Somogyi Tamás

Új honlap indul pedagógusoknak a dialógus jegyében

Az Erdő Péter bíboros, prímás kezdeményezésére indulott 72 Tanítvány mozgalom többek közt a kereszteny szakmai körök hálózatának kiépítését tekinti küldetésének. A mozgalom keretében működő Pedagógus Műhely egy új, országos portált indít Gaudeamus címmel. A „műhelymunkáról” és az új portálról Rubovszky Rita, a Patrona Hungariae Iskolaközpont igazgatója, a Pedagógus Műhely vezetője nyilatkozott lapunknak.

– A 72 Tanítvány mozgalom egyre bővül, egyre több lelkiségi mozgalmat, szakmai műhelyt fog össze. Ezek közé tartozik a Pedagógus Műhely is, amely nem szervezet, hanem civil fórum. Azzal a céllal alakítottuk meg, hogy iránytűt, vonatkozási pontokat nyújtunk a pedagógusoknak, egymásnak. Magyarország egyházi iskolái hagyományosan és napjainkban is a visszánézű újítás hallatlanul gazdag oktatási-nevelési tapasztalatával rendelkeznek. Fontos lenne tanulunk egymástól, fontos, hogy rácsozákozzunk arra, milyen heroikus munkát végeznek kis falvakban, tanodákban, átvett falusi iskolákban vagy éppen a nagy múltú elit gimnáziumokban. Ennek az örömknek, rácsozákozásnak a gyümölcse a most induló Gaudeamus honlap.

Ugyanakkor rendre megtapasztaljuk, a bőrünkön érezzük, hogy még mindig milyen sok hamis alapállítás él bennünk a neveléssel, az oktatással kapcsolatban. A szocializmus narratívája a katolikus nevelést revisionista, konzervatív, gyerekellenes, kínzó, a „normálistól eltérő” jelzőkkel illette, ilyen jelenettel, életérzéssel töltötte meg, elhazudva annak gyermekközpontú és szociális vívmányait. Pedig hagyományosan a kereszteny felekezeti oktatásnak – a protestánsnak is – négy tartópillére van: a test, a lélek, a kegyelem és a szabadság.

Ideje, hogy a kereszteny oktatás végre kiszakadjon a minket gúzsba kötő narratívából, és a fenti tartópillérekre fókuszáljon, arra, hogy ezek isteni ajándékok; a ke-

resztény pedagógus számára pedig e négy pillérnek felelnek meg az alakítandó személyiségerületek.

Ezekre a pillérekre épül a Gaudeamus portál három állandó rovata is.

A Terepen címet viselő rovat arra hivatott, hogy olvasmányos módon adjon hírt minden napjai életünkrol, a tapasztalatokról, arról a hallatlanul friss, kreatív, gyermekközpontú nevelésről, amely oly sok helyen zajlik.

A Tájoló keretében azt szereznénk, hogy egy-egy esszé,

interjú, nemzetközi példa friss energiákat vigyen a sokszor megrekedt, világnezetileg megosztott, átpolitizált hazai oktatási narratívába.

A Párbeszéd rovat célja pedig az, hogy kereszteny és nem kereszteny elhivatott kollégákkal, oktatáskutatókkal, tudósokkal, szülőkkel a dialógus asztalánál keressük a választ szakmai életünk legfontosabb kérdésére: miként legyünk jelen a tanítványaink életében, és tanúsunk úgy, hogy őket fokozatosan növelte végős soron feleslegessé tegyük magunkat?

– Az elmúlt években közéleti szinten is számos kérdés merült fel arról, mit és hogyan kellene oktatni, mi az iskola feladata. A Pedagógus Műhely is beszállna az iskolai oktatással-neveléssel kapcsolatos vitákba?

– Inkább azt mondjam, beszállnánk abba a közös gondolkodásba, hogy milyen legyen a ma és a holnap embere Magyarországon. Hisszük, hogy a tanítványainknak akkor vagyunk jó mentorai, ha együttműködő, rugalmas embereké válnak, akik a megszerzett tudásukat adaptálni tudják. Akik nem kívülről várják az életükhez a megoldás kulcsát, az utasítást, a segítséget, hanem közösségen keresek fejlődni. Úgy gondoljuk, a kereszteny nevelés alapértéke ez.

– A Gaudeamus portál a katolikus iskolákban tanító pedagógusok fóruma, vagy szélesebb kört is bevonnának az együtt gondolkodásba?

– Mivel a Pedagógus Műhely a Covid-járvány miatt

bezáráság után nyitni szeretné, a Gaudeamus országosan mindenki számára elérhető honlap lesz. Fontos célunk a szélesebb körbe bevonása, semmiképpen nem szeretnék azonban napi szintű állásfoglalásokban részt venni. Szívesen várunk például minden megszólalást, levelet, ezeket azonban szerkeszteni fogjuk, a Gaudeamus nem csatater lesz, hanem tényleg a dialógus tere.

– Milyen változást remél az új honlap indulásától?

– Azt, hogy a jövő évben a pedagógusok többsége (függetlenül attól, hogy mely intézményben tanít) a reggeli kávéját iszogatva gyorsan rákattint a Gaudeamusra, elvezetettel olvassa el a számára szokat adó cikkeket, és közben azt érzi, nincs egyedül; rajta kívül még sokan mások is örülnek annak, hogy a munkájuk egyben a hobbiuk is. A legnagyobb csoda a gyermek. Örülünk! Gaudeamus (igit!)!

K. L.

Fotó: Merényi Zita

Máriapócsi Lelkigyakorlatos és Zarándokház

A mentőket is vendégül látják a kegyhelyen

Május 6-án a Máriapócsi Lelkigyakorlatos és Zarándokház konyhája is felkerült arra az online térképre, ahol a mentőket is láthatják, melyek azok az éftermek, ahol vendégül látják őket. Az Országos Mentőszolgálat országos adatbázist készít a szolgálatban lévő munkatársaikat támogató vendéglátóhezkről.

Húsvét környékén egy hamburgerzónán lefotóztak és feljelentettek egy szolgálatban lévő mentőápolót, amiért munkaidőben ebédet vásárolt. A vizsgálat során kiderült, hogy nem ellátott vagy helyett, hanem a kórházból a mentőállomásra tartva

(is) értünk dolgoznak. Az Országos Mentőszolgálat létrehozott egy adatbázist, hogy a szolgálatban lévő mentőök bármikor megnezhessék, hol esik útba olyan falatозó, büfé, hamburgerező vagy egyéb vendéglátóhely, ahol örömmel látják őket.

álltak meg a mentőök, és mire visszaértek, riasztást is kaptak, ezért csak jóval később tudták el-fogyni az ebédet.

Az eset után szolidaritási akció indulott el, és országoszerte egyre több vendéglátóipari egység fejezi ki támogatását a mentődolgozók felé. Sokan kedvezményt adnak, mások ingyen szolgálják ki a mentőöket, akik a járvány idején

Az első Hambulancia feliratú matricát éppen arra a vendéglátóegységre helyezték ki, ahol lefotózták, majd feljelentették a mentőöket. Azóta több helyre kiterül a jelzés – így a Máriapócsi Lelkigyakorlatos és Zarándokház konyhájának ajtajára is.

Forrás és fotó:
Máriapócsi Nemzeti Kegyhely

Minden mozdulatában ott volt az Isten Bálint Sándor-emléknapot tartottak Szegeden

Bálint Sándor-emléknapot szervezett a Szeged-Csanádi Egyházmegye a szent életű néprajzkutató emlékére Szegeden május 10-én. A járványügyi rendelkezéseknek ellenére szép létszámban imádkoztak az elhunyt tudós sírjánál, ahol Gyulay Endre nyugalmazott püspök mondott beszédet.

Beszédében kiemelte Bálint Sándor életszentséget, aláztatós munkáját, mellyel tudományos és vallásos életében is példát adott. Személyesen is ismerve a „legszögedibb szögedit”, a püspök felidézte a találkozásokat, az öszinte, mély beszélgetéseket, és úgy vélte:

ő nemcsak utánjárt az Egyház dolgainak, Isten ügyeinek, hanem élte is azt. minden mozdulatában ott volt az Isten. Hol jobbról, hol balról üldözötték, ő pedig szereijken, de állhatatosan kitartott a pápkával meghirdetett keresztenyszociális világ formálásában. Példakép embere, életvitelle, tudása, vallásossága, amely évtizedek után is hat.”

A nap során megáldották a Bálint Sándor szülőháza helyén épített tárasház homlokzatán elhelyezett emléktáblát. A programok között sor került a februárban online elindított Bálint Sándor Vétélkedő döntőjére is, melynek az Alsóvárosi Ferences Kolostor és Templom adott otthont. Szeged-Alsóváros a szent életű tudós otthona, szűkebb pátriája volt. Itt született és nevelkedett, itt ismerte meg a vallásos népi kultúra értékeit.

A vétélkedő döntőjébe tizenhét csapat jutott be. A versenyben részt vevő diákok Bálint Sándor hitvalló élete, tudományos, pedagógiai munkássága mellett a családjához, népéhez és egyházhöz fűződő hűségét igyekeztek bemutatni. A korosztály szerint csapatokonként előadásokat, de kitértek a saját településükön még ismert vagy korábban élő hagyományokra is. Az utolsó fordulóban versenyző csapatok harangozásával nyitották meg a versenyt.

életét, mint a hit, a család, a közösség és a népe iránti szeretet.

Az emléknapot több szervezet és intézmény támogatásával és összefogásában valósulhatott meg. A Szeged-Csanádi Egyházmegye mellett jelentős szervezői szerepet vállalt az Alsóvárosi Ferences Plébánia, a Karolina Általános Iskola és Gimnázium, a Szegedi Tudományegyetem Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszéke, a Napsugaras Tájház és a Móra Ferenc Múzeum.

Forrás: Szeged-Csanádi Egyházmegye
Fotó: Tapodi Krisztián

Az embereket Jézushoz akarta vezetni

Vízi Elemér SJ Loyolai Szent Ignác 500 éve történt megtéréséről

(Folytatás az 1. oldalról)

Loyolai Szent Ignác sorsában világosan megmutatkozik az isteni gondviselés. Baszk nemesi család sarja volt, aki spanyol királyi udvari apródként, később pedagófiatal tisztként Isten létével nem sokat törödve dicső jövőről álmودott. Amikor azonban 1521-ben, harmincéves korában, pünkösd vasárnapján – nyilván ez sem véletlen – súlyosan megsebesült Pamplonában, gyökerekben megváltozott az élete. Mintha a „szél ott fú, ahol akar” alapigazsága jutott volna érvényre ebben.

– Valóban. Ki gondolta volna, hogy a fegyverek zajában e megsebesült fiatalembert által Isten az Egyház életének megújítását készít elő? A történet profán. Iñigo – akkor még így hívták – többedmáigával védte Pamplona várát a franciákkal szemben, amikor egy ágyúgolyótól súlyosan megsebesült, és ágynak esett. A sérülése katasztrófát jelentett számára, keresztülhúzta a számításait. Visszaemlékezéseiől tudjuk, hogy Ignác akkoriban sokat adott a külsejére, és határozottan elképzeli voltak a jövőjéről. Amikor jobban lett, hazavitték Loyolába, a családi házukba. Mivel a lába rosszul forrt össze, és egy csontja kiállt, rávette az orvost, hogy vágja le azt a csontron, még ha a műtét szörnyű fájdalmakkal jár is, mert nem akarja, hogy ez elcsúfítsa. Ez az életrajzi adalék talán segít megértenünk a jellemét és a jövőjére vonatkozó ambiciózus terveit. Ekkor még ragaszkodott ahhoz a világhoz, amelyben a sebesülése előtt él. De az az ágyúgolyó végül mégis elhozta számára pünkösd Lelkének szabadságát. A tehetetlensége elvitte őt oda, ahová sok ember eljut, amikor balesetet szenved vagy megbetegszik.

Másként kezdte látni önmagát és az életét...

– Amikor kiszolgáltatott helyzetben vagyunk, más perspektívából szemlélik a világot, másként figyeljük, és erőteljesen érintenek bennünket a történések. A betegágya a kiszolgáltatottság szinonimája lehetne. Szép látni Ignác atyánk fejlődését, azt, hogy életének e meghatározó eseménye nyomán hogyan jutott el az önmaga körül forgó, világias gondolkodástól odáig, hogy egészen Istennek szentelte magát.

Hosszú időbe telt ez?

– Kezdetben még visszahívja, vonzza az a világ, ahonnan Isten kimozdította őt. Az életrajzában felidézi, hogy lábadozása idején mennyire unatkozott, szeretett volna olvasni. De mit? Lovagregényeket. Ez mutatja, hogy a gyögyulása után vissza akart térti a régi életéhez. Az isteni gondviselés nyilvánult meg abban is, hogy Ignác loyolai otthonában nem voltak lovag-

regények, így csak a karthauzi szerzetes, Szász Ludolf művét, a Krisztus életét olvashatta és a Szentek életét. Ezzel a két könyvvel kellett beérnie. Az ágyúgolyó okozta sérülés és a tehetetlenség megélése után ez a két olvasmány vezette őt lépésről lépésre egyre közelebb Istenhez. Mintákat, példaképeket ismert meg az olvasmányain keresztül, és ennek hatására felébredt benne a vágy, hogy ő is valami hozzájuk mérhetőt tegyen. A megtérésre tulajdonképpen azzal kezdődik, hogy ideálokat talál, akiket utánozni akar. Úgy szeretne élni, mint Szent Domonkos vagy Assisi Szent Ferenc.

Szent Ignác története némi leg hasonlít Szent Ferencéhez, aki szintén lovagi dicsőségről álmودott, ám végül Isten Szegénykéje lett. Ignác miként viszonyult hozzá?

– Példakép volt a számára. Elhatározza, hogy amint Szent Ferenc tette, ő is elmegy a Szentföldre, zsákvászonruhában és szegényen. Ki akarta szolgáltatni magát az isteni gondviselésnek. Életének vezérmotívuma lett „a lelkek segítése”, vagyis az, hogy támogassa az embereket a személyes istentapasztalat átélesében és az üdvösségi elnyerésében. Ignác a betegágyon ismerte fel, hogy amit átél, az nem független Istantől, az Úr munkálkodik érte. A megtérésre fokozatosan jutott el: azt írja, Isten úgy nevelte őt, mint egy tanítómester. Az Istennel való tudatos együttműködés akkor kezdődik az életében, amikor a kezébe került könyveket olvassa, és észrevesszi, hogy azok hatással vannak rá. Úgy fogalmaz, hogy egy alkalommal megnyílt a szeme.

Ez mit jelent?

– Felismerte, hogy a gondolatai más-más módon hatnak rá. Egyszer azt tervezte, hogy felgyógyulása után visszatér a világba, és dicsőséges lovagi tetteket hajt végre. Másrészt viszont azt fontolgatta, hogy a szentek életének példáját követi majd. Ez a két gondolatvílág foglalkoztatta, és egyszer csak felismerte a kettő közötti különbséget. Amikor ugyanis világias gondolatok jártak a fejében, és lovagi életének folytatásáról szólt terveket, kedvételte ezekben, de amint abba-hagyta a velük való foglalkozást, lelki szárazság és elégédetlenség lett úrrá rajta. Amikor viszont azokat a tetteket idézte fel magában, amelyekről a Szentek életében olvasott, és elközelte, hogy ő is hasonlóan cselekedne, nem csak arra az időre vigasztalódott meg, amíg ezeken gondolkodott, hanem később is megmaradt a lelkében az elégédettség és az örökmegérte, hogy ezek az érzések Istantől származnak. Ez lett a kiinduló pontja a szellemek megkülönböztetésének, amit később továbbfejlesztett, és egész szabályrendszert alkotott hozzá a lelkigyakorlatos könyvében. Alapvető maradt számára a felismerés, hogy azok a hatá-

sok, amelyek tartós békét és örömkötőt adnak a megpróbáltatások közepekte is, Istantől valók, az ő hívása jut kifejezésre általuk. Ezekre a hatásokra figyeleme indult el a megtérés útján. Természetesen még sokat kellett tanulnia. Felgyógyulása után például elindult Jeruzsálembe, és amikor a montserati Mária-kegyhely felé tartott az öszvrén, találkozott egy muzulmán mórral. Beszélgetésükben szóba került Mária, akit Ignác Miasszonyunknak nevez. Komoly dogmatikai kérdésről társalogtak: a mórfelfogadta, hogy Mária szűzén fogant és szűzen szült, de azt, hogy a szülés után is szűz maradt volna, ahogyan az Egyház tanítja, nem ismerte el. Ignác lovagiasságát ez annyira bántotta, hogy azon kezdett gondolkodni: megöli a mórt. Ugy érezte, meg kell védenie a Szűzanyá becsületét. Ekkor még nem hagya maga mögött a kardját, vele volt a fegyvere. Azon töprengett magában, hogy mit tegyen. Közben a mórf haladt tovább, már előtte járt, a falu felé vette az útját. Ignác azonban nem tudott döntésre jutni, így végül az öszvrére bízta a történet kifutását. Elengedte a kantárt azaz, hogy ha az öszvré a falu felé vezető útra lép, akkor megkeresi a mórt és leszúrja, ám ha nem a falu felé megy, hanem az országutat választja, akkor békén hagyja. Mivel az öszvré végül is az országúton ment tovább, Ignác mentes maradt egy súlyos bűntől. Ebből is láthatjuk, hogy kezdetben még nehezen tudta összegyeztetni a lovagi világszemléletét az Isten szerinti élettel.

Ezek szerint Ignác hite ekkor még gyerekcipőben jár. Sokat kell még küzdenie ahoz, hogy a régi énjét levesse, és engedje, hogy Isten átlakítsa?

– Ignác nagyon komolyan vette a betegsége idején megélt tapasztalatait. Igaz, hogy a régi embert még sokáig horodta magában, de haladt tovább, és hűséges maradt ahoz, amit megértett. A megtérés, vagyis életünk odaigazítása az evangéliumi értékekhez, nem meg rögtön, újra és újra neki kell lendülniük. Nagyon sokszor kell szembesülnünk azzal, hogy bizony még ma-

csolatba lépjén Jézussal, és kitegye magát a hatásának. Úgy gondolom, Ignác valami egyetemeset tapasztalt meg, amit igyekezett mindenki számára hozzáérhetővé tenni, hogy növekedhessünk az Istennel való kapcsolatunkban.

– Erre gondol, amikor azt mondja: segíteni akart a leleknek?

– Igen, segíteni a haladásban Isten felé. Azt szerette volna, hogy mások is eljussanak az istentapasztalatnak arra a mélységre, amit ő megélt. Egyetemes igazságra talál rá, ami bárki számára elérhető, és ami szintén az Egyház hagyományának része.

– Mi ez az egyetemes igazság?

– A lelkiségi hagyomány három útról beszél, helyesebben három szakaszról a lelki úton. Ez a tisztaulás, a megvilágosodás és az egység útja. Ignác hetekről beszél, amelyek valójában az említett szakaszoknak felelnek meg. A tisztaulás során rendeződik az életünk, szabadabbá válnunk, szembe tudunk nézni a bűneinkkel, és befogadjuk Isten irgalmát. Aztán jön Krisztus követése, amikor az evangélium fénye megvilágosít, mélyebben ismeretre és szeretetre vezet bennünket, hogy úgy éljünk, mint Jézus. (Innen a jezsuita megnevezés.) Erre épül rá a szervendésben való együttlét Jézussal, és a feltámadás szemlélése, mindenből az egység megtapasztalásának ajándékaként. És végül mindenki kiáramlik az ad amorem szemlélődésbe. Ez nagyon szép kifejezés, magyarárva nem igazán tudjuk lefordítani. Valójában azt jelenti, hogy a szeretet felé tartunk mindenben, minden belső és külső mozgásom, rezülémeselem a szeretet felé irányul. Meglátom, hogy milyen szép a teremtett világ, milyen gyönyörűk az emberek. Rácsodálkozom a valóságra, és ez még inkább Isten felé mozdít.

– Ignácnak gyakran volt megélt istentapasztalata?

– Amikor a manresai tárózkodása alatt egy alkalommal a templom felé haladt, leült egy pillanatra a mélyben hömpölygő folyó felé fordulva, és ekkor egy nagyon meghatározó tapasztalatot élt át. Azt mondta róla, hogy ez nem látomás volt, hanem hirtelen egyszen új módon látott minden – mintha újra megnyílt volna a szeme, mint annak idején a betegágyon, csak most más összefüggésben. Más módon értette meg a teremtett világot, az élet értelmét. Valószínűleg az Istennel való egység tapasztalatát élte át, amitől sokkal mélyebben, tágabban érzékelte a valóságot, mint ahogyan a szűk világunkban általában. Ez a kegyelem annyira fontos volt számára, hogy élete végén azt mondta: az életében kapott összes kegyelmi segítségegyütvére sem érne fel azzal, amit akkor, abban az egyetlen

kegyelemben átélt. Ez nagyon megerősítő tapasztalat volt számára: Istenben szemlélni mindazt, ami van. Nekünk, jezsuitáknak fontos, hogy merjük az Isten keresni, megtalálni és láttatni mindenben. Sok ember azt hiszi, hogy Isten távol van. Pedig nem: Isten ott kell keresni, ahol éppen vagyok, mert ő ott van. Ahogyan az ószövetségi Jákob álmából felébredve azt mondja: „Valóban az Úr van ezen a helyen, és én nem tudtam.” Ignácnak a szívügye volt, hogy az embereket elvezesse idáig.

– Szent Ignác tehát fokozatosan juttott el a Szent Pál-i állapotig: „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él benne.” Ehhez arra van szükség, hogy teljesen alávessük magunkat Isten akaratának?

– Valószínű, hogy Ignác nálam hitelesen tudná megválaszolni ezt a kérdést. Anynyi biztos, hogy élete során egyre inkább elmozdult az önös embertől a másokat és Isten szolgáló ember felé. Szintén Manresában élt át egy nagyon sajátos tapasztalatot. Egy különös jelenséget látott, ami olyan volt, mint egy, a levegőben mozgó, sokszínű kígyó telis-tele csillagó-villogó szemekkel. Bár nem tudta értelmezni, hogy mi lehet ez, tetszett neki. A pszichológusok ezt úgy magyarázzák, hogy miután visszavonult, és lemondott a világi dicsőségről, ebben a sok szemben az ego igénye fejeződött ki, az a vágya, hogy lássák, elismerjék és tiszteljék őt. Nos, miután átélte a Cardoner folyó mellett azt az életre szóló kegyelmi élményt, elment a közben lévő kereszthez, hogy hálát adjon Istennek. És ekkor ismét megjelent előtte az a csillag, vonzó valami, de a kereszt közelében valahogy fakónak látott, elvesztette a vonzását. Ekkor Ignác ráébredt arra, hogy ez a látomás nem Istenől való. Felismerése pedig cselekvéssel párosult: fogta a botját, és elkergette a kígyószérű jelenséget. Talán egy-egyújunk tűnik a történet, de mély értelme van: a kereszt a megkülönböztetés eszközévé válik. A keresztnél lelepleződik, elveszíti a vonzerejét az, ami a csillagásával rabságban tart, vagy visszahúz a régi világunkba. Ignác találóan írja le a lelki út egyik veszélyét: a jó látszata mentén könnyen eltevéhetünk.

– Mit várnak a jubileumi Szent Ignác-évtől?

– Ignác különleges személyisége volt, de nem szerette előterébe helyezni magát. Most bizonyára csóválja a fejét, hogy jubileumot tartunk a megtérése évfordulóján. Ő ugyanis nem magához akarta elvezetni az embereket, hanem Jézushoz. Úgy gondolom, hogy ennek fényében Szent Ignác akkor lenne elégédt, ha minél több ember találna rá a személyes és mély kapcsolatra Istent. Én is ennek örülnék.

Bodnár Dániel
Fotó: Pásztor Péter

Kibérmálkozunk vagy Isten erőterébe lépünk?

Ki tölti be azt a bizonyos „Isten alakú űrt”? Pascal szerint minden emberben van egy Isten alakú ũr, amit csak Isten tölthet be. Talán a magát kiüresítő ember és az Isten találkozása lehetne a személyes pünkösdünk, a bérmlálás ünnepe. Amikor ezt a felismert úrt Isten Lelke betölti, és ajándékaival a küldetésben is megerősíti az embert. A szó a latin *confirmatio* (megerősítés) kifejezésből származik.

Jó a magyar szó is, mert jó esetben bérmlálkozunk, tehát saját elhatározásunkból hívjuk meg a Lelket az életükbe, hogy ezután tanúi is legyünk ennek a találkozásnak a szűkebb-tágabb közösségeinkben. Tehát nem megbérmláljuk vagy bérmláltatjuk a gyereket, és nem is csupán részesülünk a szentségen, hanem hívjuk Istenet, és elköteleződéssel válaszolunk szerelmes udvarlására, keresésére.

Ez egyúttal igen alkalmas útmutató is számunkra. Hogyan segíthetjük ezt a találkozást, miként készíthetjük az Úr útját? Hogyan hallja meg az ember Isten hívogatását? Mikor alkalmas a befogadására a személyiséget? Melyek a tipikus akadályok, zsákutcák?

E kérdések közül néhány könnyen megválaszolható. Például az, hogy a teremtés úgy rendelkezett, hogy az emberi idegrendszer és személyiség lassan érik meg erre. Most nem térhetünk ki részletesen a fejlődéslektan törvényeire, azt azonban meg kell állapítanunk, hogy a személyes elköteleződésre, az ebből fakadó szolgálatra és tanúságételre legkorábban a serdülőkor végén, körülbelül 18-19 éves korában érik meg az ember. Tehát pedagógiai szempontból a 7-8. osztályos kamások bérmlálása korai még, és nagy veszély, hogy formásságával szíányítjuk számukra ennek a találkozásnak a lehetőségét.

A másik természetes útépítés az önismeret segítése. A serdülőkor

nagy kérdése: Ki vagyok én? Sok segítségre van szüksége az embernek ahhoz, hogy ezt a kérdést megválaszolja, de enélkül nem születhet igazi barátság sem természetes szinten, sem a természetfölli világgal. Csak

megszólítani? Üres templomban, a szobádban, a természetben vagy a szentmisén? Jézus melyik arca áll igazán közel hozzá? A barát? Az irgalmas? A tanító? A szenvedő? A gyógyító?

„Kövesd a szíved dalát!” – ez lehetne a mottójá ennek a belső munkának, amikor „Bennünk már Isten álmodozik” (József Attila).

Ám nem lesz elég, ha „csak” önmagára talál rá a fiatal ember. Egy afrikai mondás szerint „a folyón nem tudsz átkelni egyedül, mert megesznek a krokodilok”. A mai tömegtársadalom ugyancsak krokodilos közeg! Az embernek meg kell találnia a társakat és a saját helyét a közösségen, mégpedig úgy, hogy ne csak használja azt, hanem szolgálja is. Ez is a teremtettek részé. Az ember nem elég önmagának. Igazi kiteljesedést, boldogulást csak az önáradásban, önmagunk felülmúlásában találunk, és nem a görögös önmegvalósításban.

Ezen az úton lassan fölfedezhetjük, hogyan él köztünk Isten Lelke. Inspírál, vezet, vigasztal, megbékít, árad, betölt, imádkozik, tanít, szolgál, odaadja magát, örül, kapcsolódik.

Ahogyan ezt a teremtésben, az Öszövetségben, Jézusban vagy Máriában, az apostolok életében is megfigyelhetjük. Ez a Lélek vezette a népet az Istennel való egyre teljesebb találkozás felé, Jézus általa testesült meg, az ő erejében teljesítette küldetését, ő kelte életre a halálból. Az ember Jézusban a Lélek által jelent meg Isten. Ő erősít meg és vezeti később a tanítványokat, és minket is ő tehet képessé arra, hogy felnőttek várva kilépjünk önmagunkból Isten és a felebarát felé.

”

*Ha Isten a távoli
Univerzum Rt. igazgatója,
aki vasárnaponként megmutatja
magát, de a kedd délelőttömhöz
vajmi kevés köze van,
akkor az erőter
is távoli marad*

A Szentlélek szerepe a világ, az emberiség történetében és a személyes élettörténetünkben mindenkor ugyanaz, mint kezdetben: mikrokáoszunkból mikrokozmoszt teremt – ahogyan ezt az egyik kedves barátunk, atyai mestertünk gyakran felidézi. Ugyanis a görög kozmosz szó egyik jelentése: harmonikusan elrendezett, törvényekkel leírható, megismerhető világgyetem.

Ezt a felnőtt vált (!) személyt erősít meg a Lélek arra, hogy tanúsítjon, és továbbadjon a kincset. Erre szólít fel mindenkiunkat a szentmise elbocsátó áldása is: *Ite missa est!* Küldetések van!

Kilépünk tehát magunkból, és a Lélek Isten az erőterébe vezet. És itt újra fontos lesz, hogy ki az én Istenem. Ha a távoli Univerzum Rt.

igazgatója, aki vasárnaponként mutatja magát, de a kedd délelőttömhöz vajmi kevés köze van, akkor az erőter is távoli marad.

Ha a büntető Istennel ismertetek meg, mondán: *Isten nem ver bottal!* Vigyázz, mert Isten szeme minden lát! stb., akkor nincs bátorágom az erőterébe kerülni, ezért nem is vágyom rá.

A találkozás csak akkor lehet igazán megerősítő, ha az irgalmas és személyesen szerető Isten hívására tudok válaszolni. Aki tévedésem esetén is újra meg újra felkínálja ajándékait: vigasztalását, megbocsátását, erejét, békességet.

Ez a párbeszéd talán így hangzik majd a szívünkben (Tilman Beller nyomán):

– Én vagyok a múltad, a jelened és a jövőd Istene. Ne félj. minden rendben lesz. Vele vagyok.

– Es én azt mondom neki:
– Kérlek, engedd, hogy érezzem,
hogy itt vagy!

– Es Isten szól:

– Hiszen ezt már régen megettettem! Ott voltam azok mögött az emberek mögött, akit szerettek téged. És a tegnapi kis véletlenek is tőlem származtak. Tudod, nekem tulajdonképpen mindegy, hogy egy Tejutat teremtek, amelyben százmillió nap kering, vagy azt mondjam: Nálad vagyok, ha jó az idő, ha rossz, ha fáj a fejed vagy amikor elmúlik a fájdalom. Veled szeretnék lenni. Tervem van veled, de arra várok, hogy azt mondod nekem: Atyám, bízom bened. Sőt, talán még azt is hozzáteszed később: Szeretlek.

Ügy gondolom, ez a találkozás a bérmlálkozás nagy lehetősége. Érdekes kivární, érdemes segíteni ezt, mert a természetes épül a természetfölli. De nem szabad sürgetni, mert ez is – mint minden örökké élet az életünkben – ajándék, kegyelem.

Uzsalyne Pécsi Rita

Ferenc pápa 2020. december 8-án, Szeplőtelen fogantatás ünnepén Szent József-évet hirdetett. Ádám Miklós bíblikust, az Esztergomi Hittudományi Főiskola oktatóját arra kérte, tekintsen végig a Szentírásra, és mutasson rá, mi jellemző az apaságra általánosságban, illetve az egyes bibliai személyek életében. A sorozat hatodik részét adjuk közre.

Egyeszer egy kilencedikes lány a beadandójában, aminek a témája az volt, hogy „mi a baj az Egyházammal?” azt írta: az Egyház komolyan vehetetlen. Mégis milyen üzenet az, hogy mi mindenkinél minden megbocsátunk? Ez zárolt csak azt érjük el, hogy senkit nem fog érdekelni, amúgy mi a tanításunk, mit és hogyan kellene csinálni. Elvégre tök mindegy. Ha egyszer mindenkinél minden megbocsátunk, akkor mindenki csinálhat, amit akar, aztán majd legfeljebb utóbb bocsánatot kér. Nem kell naponta imádkozni, mert Isten úgyis megbocsát. Nem kell figyelembe venni az erkölcsi tanítást, a nehezebb részeket meg pláne nem, mert Isten úgyis megbocsát. Nem kell a hétköznapokat úgy elni, mint amikben ott a kárhozat kockázata, mert nincs ott. Isten úgyis megbocsát... Mindez egy kilencedikes lány tollából. Mindenesetre elgondoltat.

Egy hittanórán felvétődött a kérdés: vajon aki nincs megkeresztelkedve, üdvözölhet-e? Mivel mindenki a „de ha ez...”, „de ha az...” oldaláról közelítette meg a kérdést, én kijelentettem, hogy nem. Főszabály szerint, aki nem keresztelkedik meg, nem üdvözül. Ez van. Persze én is pontosan tudom, hogy a válasz nem leegyszerűsítendő, de igenis fontosnak

tartom, hogy a kiindulási pontunk ez legyen. Azt, hogy lopni bűn, nem arról az oldalról közelítjük meg, hogy milyen helyzetek lehetnek, amelyek enyhítő vagy egyenesen felmentő körülményeknek számítanak. A kiindulási pont, a főszabály az, hogy lopni bűn. A főszabály az, hogy az üdvözülhet, aki megkeresztelkedik.

Persze tűnhet ez első ránézésre igazságtalannak. De erre Isten azt mondának: „Vajon az én utam nem igazságos, nem inkább a ti útjaitok nem igazak?” Azt kaptuk parancsba, hogy menjünk el az egész világra, és kereszteljük meg az embereket. A feladathoz pedig kegyelmet kaptunk, ami képessé tesz az elvégzésére. Ha Isten ad nekem 15 milliárd forintot, aztán mellettek én hal valaki, milyen alapon reklik Istennél, hogy „miért nem tettél valamit”?

Az időnk pedig véges. Ez kényelmetlenül hangozhat, de attól még nem kevésbé igaz. Koroza innak és Betszaidának volt ideje arra, hogy megtérjen Jézus működésének hatására. Nem tették, az idő pedig lejárt. Jézusnak Jeruzsálemben mennie. Így az ítéletkor Szodoma és Gomorra jobb sorsa számíthat, mint ez a két város. Ez van.

Apaként tudomásul kell vennünk, hogy a küldetésünknek van szavatossági ideje.

A felelősség, amit ránk bíztak, óriási és gyönyörű. De nem lejárati dátum nélküli kupon

Hofni és Pinchász kiválasztottak. Apjuk, Éli a silói szentély papja. A letelepedés utáni törzsi Izrael legfontosabb szentélye Siló, hiszen itt őrzik a szövetség látáját. Egész Izraelből mindenki Silóba jön, ha igazán fontos dolga van. Persze minden törzsnek megvannak a maga istentiszteleti helyei, de a szövetségláda csak egy helyen lehethető fel. A kiválasztáshoz kegyelemben, aholhoz pedig feladat, felelősség tárul. A két fiú azonban ezt nem igy fogja fel. Odamennék az áldozatbemutatókhöz, és az Isten számára készülő áldozatot tartalmazó üstből a

legszébb falatokat veszik ki. Nem is kérdeznek semmit. Ha pedig valaki ellenkezik, mivel az első választás Isten joga (ő a zsírt fogja választani), a papok csak utána következnek, a maradékot pedig az áldozatbemutató fogyasztja el (ilyen formán kerülve „asztal-közössége” Istenrel), azt még meg is fenyegetik. Az ejszákákat pedig a szent sátor bejáratának őrzésével megbízott nőkkel töltik. Nem, nem lelkí beszélgetésekbe merülve. Ők a kiválasztottággal való visszaélés szótári illusztrációi.

Éli végül, amikor már nagyon öreg, egy alkalommal szóvá teszi nekik, hogy „a hírek, amik a nép körében terjednek, nem jók. Ha az ember a másik ember ellen vét, akkor Isten ítélez köztük. De ha az ember Isten ellen vét, ki lehetne a bírája?” Hát, ennyi. Halatlant meglepetés, a fiúkat nemigen rázza meg Éli figyelmet.

Túl késő. Az ítélet pedig felelősséghoz mért. Éli háza többé nem állhat az Úr színe elő. Senki nem fogja megérni az öregkort. Akit Isten megmagyarázott, az oltárnál, az csak azért lesz ott, hogy elszoradjon. Odamennék a lelkelepedjen. Más papot választ, aki előtt Éli házában utódai kenyérért könyörögve fognak leborulni.

Ugyanez fog történni, amikor majd Sault veti el, ugyanez fog történni, amikor Szmáriája elpusztul. A korrigálási lehetőségek ideje lejár. Isten nem dönt úgy, hogy mivel Éli most szégyelli magát, mégis visszahelyezi a tisztségébe. Nem fog így döntenek akkor sem, amikor Saulért Sámuel egész éjszaka veszekedni fog vele, és nem fogja megakadályozni Asszíriát abban, hogy földig rombolja Izraelt.

Jézus azt mondja: „nem ti választottatok engem, hanem én választottalok titket”. Az édesapákat gondos mérlegeléssel választja. Aztán megadja a kegyelmet, ami apává tesz. És megadja a gyermeket, akiért a kegyelmet kaptam. De van ideje a kövek összegyűjtésének, és van ideje a kövek szétdobálásának. Apaként tudomásul kell vennünk, hogy a küldetésünknek van szavatossági ideje. A felelősség, amit ránk bíztak, óriási és gyönyörű. De nem lejárati dátum nélküli kupon. A „mindent megbocsátás” pedig nem jelent automatikusan „minden gyógyul”-t. Nincs mindig idő a jóváételre.

Éli meghal aznap, amikor (az oráklumnak megfelelően) a filiszteuskal vívott csatában meghal a két gyermek, és elvész a szövetség ládája. Mindazt, amit rábítottak, elvesztette, aztán meghal. Így ér véget a történet. Pedig Éli még csak nem is negatív figura. Ő neveli fel Sámuelt. De a megbízásában kudarcot vallott, az idő pedig lejárt. Isten mást választ.

A hitünk váljon megszokásból meggyőződéssé

Interjú a Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás vezetőjével

(Folytatás az 1. oldalról)

– Mi volt az első tapasztala a Szentlélekkel, amikor elindult a karizmatikusság felé?

– A kereszteny közegekben már korábban is megtapasztaltam, hogy a Biblia szól hozzáink, és Isten személyesen vezet minket. A Szentlélek személyes befogadásával azonban nem foglalkoztunk. Megtérem után kilenc évvel, 2008-ban a kis közösségeinkkel elmentünk egy katolikus karizmatikus közösség nyílt imaestérije. Úgy éreztem, hogy ott szabadabban imádkoztam, nyitott volt a menny fölöttem. Mintha leszállt volna Isten, érezhető volt a jelenléte. Legközelebb is elmentem, aztán már rendszeresen jártam az imástekekre, kicsit kérőbb pedig jelentkeztem a Nyolc Boldogság közösségi nyári tábora, a Tábor Hegyi Napokra. Ott még többet hallottam a Szentlélekről, és imádkoztak azért, hogy töltsön be a Szentlélek.

– Közben belefolyt a Karizmatikus Megújulás munkálataiba, és ifjúsági referens is lett.

– Először egy kiscsoporthoz vezetésére kértek fel, aztán az országos találkozó ifjúsági kísérőprogramjának a megszervezésére. Később bevonult a következő nyári karizmatikus ifjúsági tábor, a Lelkes Napok szervezési munkálataiba. Ketten voltunk főszervezők, de a társam sajnos kiesett, így egyedül folytattam. Jól sikerült a rendezvény, jó visszajelzéseket kaptam. Elkezdtem kiterjeszni az ifjúsági munkát: előtalálkozó, utótalálkozó, kicsportvezető-felkészítő kurzus, a fiatalabbaknak külön tabor, iskolai lelki napok. Egy idő után aztán rájöttem, hogy ez a munka nem csak a táborról szól, hanem sokkal többről. Így lettem ifjúsági referens, aki az egész ifjúsági projekt megszervezi.

– Említtette, milyen fontosnak tartja, hogy a hit megszokás helyett meggyőződéssé váljon. Tapasztalatai szerint mennyire van jelen a mai fiatalokban a meggyőződés Jézus követésében? Vagy inkább egy adott érzelmű hullámra ülnek fel?

– Úgy fogalmaznák, hogy fennáll a veszélye ez utóbbinak. Fiatalon kérdezés, hogy a döntéseknek, amiket akkor életre szólónak gondolunk, mennyire lesznek tartósak. Egyszerűen azért van ez így, mert fiatalkorban még annyi minden változik bennünk, körlötteink. Felelőssé válunk a sorsunkért, hivatást választunk, párt keresünk. Mindezekről még nem volt szó, amikor először átadtuk az életünket Jézusnak. Ezért meg kell erősítenünk a döntésekkel, és ezeket az új területeket is átadnunk neki, hogy újra az életünk Ura legyen. Úgy látom, sok minden mullik azon is, hogy valaki mennyire gyakorolja a hitét, mennyire van élő istenkapsolata, körülveszi a

egy segítő közeg, egy közösséget, olyan emberek, akikkel együtt tartanak Isten felé. Számos oka lehet annak, ha valaki nem folytatja a megkezdetű utat.

– Tavaly szeptemberben váltotta az elnöki pozson Kunszabó Zoltán diákónust. Az elmúlt bő fél évben milyen változások indultak el a Megújuláson belül ennek hatására?

– Kunszabó Zoltán hat évig volt elnök. A második négyéves ciklusának a felénél vették át tőle a munkát, úgy, hogy már volt egy megfogalmazott vizió. A Megújulásnak arra van szüksége, hogy megérősítük a karizmatikus identitásunkat, kapcsolatunkat a Szentlélekkel. Újra fel kell fedeznünk a Szentlélek ajándékait, hogy ezek átfórmájanak minket, a közösségeinket, megújitsák az Egyházunkat és egész nemzetünket. Ezt az utat kell folytatnunk. Áttekintünk, mi az, amiben már sikerült előbbre lépnünk, és milyen területeken kell még fejlődniünk.

– Véleménye szerint miben lehetne még erősödni?

– Például abban, hogy a közösségek jobban meg tudják osztani egymással a kincseket. A jó szándék megvan, de gyakran előfordul, hogy ami az egyik közösségenben már adott, másoló éppen az hiányzik. Fontos volna elősegíteni, hogy a közösségek egymásra találjanak. Van, ahol sok ember sikerül megszólítani az evangéliummal, más közösségek pedig az az erőssége, hogy tudja, miként lehet egy megtért embert továbbkísérni a tanítványsága útján. Az egyházmegyében sokan szeretnék megújítani a plébániákat is. Ajándékaikkal, tapasztalataikkal, lendületükkel a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve is számos ponton tudunk bekapcsolni ezekbe a munkákba.

– Milyen eredményekről tudna beszámolni? Mi az, amit sikerült elérniük?

– A közelmúltban voltak jó és hasznos kurzusaink a

Szentlélek ajándékaiknak felfedezéséről, a közbenjáró imaszolgálatról, a közösségevezetésről. A közösségek is közelebb kerültek egymáshoz. A Szentlélek az egész Egyházat szeretné szentelkessé tenni, és megújítani a bermálkozás kegyelmeit, hogy mindenki személyes pünkösdtől érheszen meg. A Karizmatikus Megújulás már nem egy mozgalom neve lesz, hanem az Egyház megújulásáé. Nekünk az a szerepünk, hogy segítsünk azoknak, aki kifejezetten keresik, mi is az a Szentlélek-keresztség, a személyes pünkösdtől, melyek a bermálkozás kegyelmei. Az Egyházban a Szentlélek ma is szabadít és gyógyít. Fontos, hogy a közösségen megosszuk egytársával, mit cselekedett az életükben Isten. De az is lényeges, hogy a közösségen cselekedhessen Isten olyan dolgokat, amelyeknek a tapasztalatait másol, másokkal is meg akarjuk osztani.

– Örültem, hogy az imént szóba hozta az Egyház megújítását. Ezen a vonalon nemzetközi vizekre eveznek. 2019 pünkösdi vigíliáján alakult meg hivatalos szervezetként a Katolikus Karizmatikus Megújulás Nemzetközi Szolgálata (CHARIS).

– Már a II. vatikáni zsinat is megfogalmazta, hogy a Szentlélekkel és a Szentlélek ajándékait Isten az Egyháznak akarja adni, mert szükségünk van rájuk. A Karizmatikus Megújulást már akkor sem mozgalmént definiálták, hanem kegyelmi áramlatnak nevezték. Sok megújulás volt az egyháztörténelemben, ezt most Karizmatikus Megújulásnak hívják, mert jellemzője, hogy az előterbe kerülnek a Szentlélek ajándékai, melyek gyakran a legegyszerűbb hívekön keresztül működnek, nem csak rendkívüli életet élő emberek által és kivételeles esetekben. Ferenc pápa azt kérte, hogy közösség legyen a Karizmatikus Megújulás, és ne úgy tekintsünk rá, mint amit mi, hívők magunk hozunk létre. Azaz ne Krisztus-hívők egy csoportjának magántársulása legyen, hanem érje el a teljes Egyházat. 2019-ben a megfelelő római dikasztérium alapít-

nek katolikus karizmatikusai közeledni kezdték egymáshoz. Mi a céljuk az, hogy a Kárpát-medence népeit összefogják?

– Ahogy Európának van bárminyit bizonyos sajátosságai, úgy a Kárpát-medencének is megvan a maga jellemző spirituális lékgöre és öröksége, ami egyedivé teszi ezt a régiót. A magyar területekkel sok év óta nagyon jó az együttműködésünk, példák erre a közösen tartott kurzusok, evangelizációs iskolák. Az utóbbi két évben nagyon egymásra találtunk a Horvát Katolikus Karizmatikus Megújulással, úgy érezzük, hogy nagyon jól kiengészítjük egymást. Imaesteket tartottunk a karantén ideje alatt. Szeretnénk meghívni erre a többi közép-európai nemzetet is, mert fontos, hogy tanulni tudjunk egymástól. Esetleg kiengesztelődésük is történhetnek a nemzetek között. A karizmák egyenlőtlennel vannak elosztva a régióban. Magyarországon sokkal kevesebb a szabadító szolgálatban részt vevő ember, mint például Lengyelországban. Nekünk talán a közbenjárás és Isten üzeneteinek meghallása az erősségeink. Azért is jó együttműködni más nemzetekkel, mert így látni meg igazán az ember, hogy mik a saját kincsei. A Közép-Európában előknek meg kell tanulniuk szeretni a saját nemzetünket. Másokban néha könnyebb felfedezni a kincset.

– Említette a Szentlélek-kerezsztésgét. Ferenc pápa 2014. június 1-jén a Római Olimpiai Stadionban tartott nemzetközi karizmatikus találkozón arra kérte a Megújulást, hogy terjessze el a Szentlélek-kerezsztésgét az Egyházban. Mit jelenthet a Szentatyának ez a kérésére, vágya, víziója?

– Mi, karizmatikusok abból hiszünk, hogy az Egyházat és benne minden okkal hozott létre a Szentlélek, és minden akkor nyeri el az értelmet, akkor telik meg éettel és kerül a helyére, ha a Szentlélek által működik. Az Egyház a Szentlélek természetes működési közege. A Szentlélek-keresztség egyéni szinten azt a változást jelenti, amire mindenki vagyik, és aminek a jelét fel is vették a bermálkozásban. Egyházi dokumentumok is születtek ebben a témaiban, például a Hittani Kongregáció Iuvenescit Ecclesia kezdetű levele a Katolikus Egyház püspökeihez az Egyház életét és kündelését szolgáló hierarchikus és karizmatikus ajándékok kapcsolatáról. Talán a pápa gyakorlatiasságával is megnyilvánulása ennek, hogy amikor például amerikai dicsőítő énekeket hallgatók, megtetsznek, és én is amerikai dicsőítő szeretnék lenni. Isten azonban a magyarokból nem amerikai dicsőítőket akar csinálni, hanem dicsőítő magyarokat. A Szentlélek nem példaképek majmolásában gondolkozik, hanem abban, hogy nekünk önálló, egyedi hangunk lesz.

– Mit jelent az, hogy meg kell tanulunk szeretni a nemzetünket?

– Mi, magyarok Hajlamosak vagyunk alulértekelni magunkat, és arra figyelni, hogy zöld-debb-e a szomszéd kertje. Isten ujjongva örül annak, hogy magyarok vagyunk, egyedi karakterrel. Ha nem kívülről tekintünk rá arra, hogy kik vagyunk, akkor olyan természetesnek tűnnek az erősségeink, nem értékeljük őket elégé. Könnyebben felfigyelünk mások értekeire. Jellemző megnyilvánulása ennek, hogy amikor például amerikai dicsőítő énekeket hallgatók, megtetsznek, és én is amerikai dicsőítő szeretnék lenni. Isten azonban a magyarokból nem amerikai dicsőítőket akar csinálni, hanem dicsőítő magyarokat. A Szentlélek nem példaképek majmolásában gondolkozik, hanem abban, hogy nekünk önálló, egyedi hangunk lesz.

– A Megújulás víziójáról beszélünk már. Önnek személyesen mi a víziója?

– Érdekes helyzetben vagyok. Nagyon sok nálam fiatalabb részt vesz a Megújulás ifjúsági programjain, ifjúsági életében. Van a Megújulásnak egy nálam idősebb népes generációja is, amely gazdag hitben és karizmában. Nekem viszont kevés kortársam karizmatikus, én a két nemzedék között születem. Lehetőségem és talán feladatom is, hogy vállaljam a híszerepet. Ezért a feladatomhoz az is

hozzáartozik, hogy megteremtsem a két nemzedék köztölt a kapcsolatot, az átvárást, a kommunikációt. Egészsges, hogy a fiataloknak megvan a saját életritmusuk, egy felnőtt teljesen más élethelyzetben van. Megvan a létjogosultsága annak, hogy legyen külön ifjúsági élet. Sokkal gyümölcsözöbb, ha fiatalok szolgálnak fiatalokat. Hosszabb távon azonban, ha nincs meg a kapcsolat a középgenerációval, elveszíthetjük a tapasztalatokat átadásának lehetőségét. Ezért jó lenne, ha időnként látnánk, milyen a hite, a gyakorlata, a látásmodja más generációknak. Ebből tanulhatunk. A rendszerváltás előtti nemzedék keresztyénként közellegében számított, a tagjait késsőbb megtűrt elemeknek tartották. Mi is kerülhetünk olyan közegbe, ahol keresztyénk lenni nem „menő”. Hogyan kell egy ilyen világban megmaradni, kiállni a meggyőződésünk, az igazság mellett, és továbbadni a hitet? Ezt is érdemes megtanulunk tőlük.

– Mit gondol, a radikalitásnak milyen szerepe lehet ebben?

– Szokták mondani, hogy forradalmi keresztyénként kell válnunk. De nem maga a forradalom a cél. A forradalmi keresztyénsg azt jelenti, hogy Jézust választom minden más rovására. Jézus annyira szereztet minet, és annyira szereztet volna közösségen maRADNI velünk, hogy a kereszthalált is vállalta ezért. A mi forradalmiságunk ezzel áll összefüggésben. Az a kincs, amit megtaláltunk minden áldozatot megér. Elképzelhető, hogy ez radikálisan látszik, meredek váltásnak, adott esetben teljesen más életformának, mint ami ma divatos. De mi nem félünk ettől. Jézus a béke királya, mégis megtörte, hogy fellépése vitát, konfliktust váltott ki. Az üzenete, mindaz, amit mond, nem hagyja hidegen az embert, felkavaró. Jézus nem hagyja változás nélkül a világunkat, át akarja átfórmálni a társadalomunkat. Lehet, hogy szembemegy bizonyos áramlatokkal, és biztos, hogy nem marad magánügy.

– Közeledik a pünkösdi. Hogyan készül rá ebben a pandémiai évben?

– Nagy örömmel, hiszen a járvány lecsengő szakasza kíséri ezt a pünkösdi várakozást. Alkalom ez az újratraédesre, arra, hogy amit korábban feleslegesen cipeltünk magunkkal, letegyük végre. A pandémia átesett világ talán egy új légbőrben folytatja az életét. Várunk, hogy a Szentlélek új utakat, új irányokat mutasson. Tele vagyok kíváncsiággal: mit mond a Szentlélek, merre tovább? Isten országa soha nem áll, minden tart valamire. Most vajon merre halad tovább? Szerintem minden nyíian erre a kérdésre váruk a választ ettől a pünkösdtől.

Szöveg és kép: Árki Kristóf

PÜNKÖSDI KÖNYVNAPOK AZ Új Ember KÖNYVESBOLTBAN

Május 17. és 31. között az Új Ember kiadványok 20% kedvezménnyel vásárolhatóak meg könyvesboltunkban és webáruházunkban

 MAGYAR KURÍR
KATOLIKUS HÍRPORTÁL

1053 Budapest, Ferenciek tere 7–8. (Kárpátia-udvar)
Telefon: (06/1) 266-0845 | bolt.ujember.hu

 új Ember
kiadványok

IMAÓRA

Csobánka-Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatnak a nagy műltű elsőszombati szentmisék. 2021. május 1-jétől október hónapig minden első szombaton a Szentkúti kápolnában fél 11-kor kezdődő ünnepélyes engesztelező rózsafüzér-imádságra és a 11 órakor kezdődő szentmisére várják a zarándokokat a festői szépségű Mária-kegyhelyen.

A Boldogasszony Imaszövetség tagjai a kert imaszándékok mellett rendszeresen másért is fohászkodnak egí Édesanyánhoz a héten minden napján: hétfőnket az egyedülállókért és a magányosokért, keddneket a katolikus oktatási intézményekért és a fiatalkert, szerdánként az állami és az egyházi vezetőkért, péntekenként az idősekért, a betegekért és a szendvédőkért. Továbbra is szeretettel várják a híveket a tagok sorába. Csatlakozni az egész év folyamán bármikor lehetséges. Bővebb információ: <https://pepsi.egyhazmegye.hu/cimke/ima/szvetseg>

A Szent Imre-kápolna Szeretetlánc-imacsoportja minden programját megtartja. Az eredeti időpontokban továbbra is ott-honainkban imádkozunk. A résztvevők áldást kapnak a megadt időpontban az Oltáriszentséggel. Honlapunkon keresztül elérhető vagyunk: www.szeretetlang.info.hu – Program: május 20., csütörtök 17 óra; szentségitmádás lesz édes Hazánkért.

Nagykilenced – Közös készülődés Szent Rita ünnepére. Budapest központjában található a Szent Rita-templom (1081 Budapest, Kun utca 5.), ami az egyik legismertebb és leglátogatottabb kút templom Pesten. Szent Rita élete viszontagságos volt, sok-sok megpróbáltatással, éppen ezért nehéz sorsú lányok, édesanyák és asszonyok fordulnak hozzá, a lehetetlen ügyek közbenjárójához, hogy segítséget kérjenek. Ünnepe május 22-én van, melyre tiszteleti lelkigyakorlat-sorozattal készül-

nek. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus töviskoszorújának egy sebét, ezért 15 héten át tart az imádságos lelkigyakorlat, mely egyben előkészület a szent ünnepére. Ebben az évben a csütörtök reggel 8 órakor kezdődő szentmisékben Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára tartja a lelkigyakorlatos felkészülést, melynek mottója: Élő vizek forrásnál (Elmélkedés a Jézus Szíve-litáriáról). Ha személyesen nem tud részt venni a szentmisén, a következő lehőségek segítségével kapcsolódhat be a lelkii felkészülésbe: élő közvetítés a <http://www.facebook.com/kalman.toth.520357> oldalon, a késsőbbiekben a <https://www.szentreritatemplom.hu/> oldalon.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáról: 2021. június 5., szombat; július 6., kedd; augusztus 6., péntek; szeptember 6., hétfő; október 6., szerda; november 6., szombat; december 6., hétfő. A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor, a Magyar Katolikus Rádió adásával egy időben a Szent István Rádió is közvetíteti a budapesti városmajori Jézus Szíve-templomból.

LELKIGYAKORLATOK

MEGYEITOTTUNK! Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház (2016 Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): Május 21-én 18 órától 24-én 13 óráig: Pünkösd lelkigyakorlat Tokári János ferences atyával. Június 18-án 18 órától 20-án 13 óráig: Hivatalukat nem gyakorló papok lelkigyakorlata. Június 21-én 18 órától 24-én 13 óráig: Máriaspapi Mozgalom lelkigyakorlat Sóti János SJ atya vezetésével. Részvétel védektársi igazolással lehetséges. Elérhetőség: 06-26-383-212, 06-30-466-0749

ADÁSVÉTEL

JÓ ANGYAL KÖNYV- ÉS KEGYTÁRGYBOLT, Budapest, Ferenciek tere. Kapható: Sienai Szent Katalin: Dialógus, Lélekmentő füzetei, Valtorta Mária-könyvek, Szent Ágoston vallomásai, stb. T.: 06-20-775-2453, www.joangyal.hu

ÁLLÁS

A ZALAEGERSZEGI SZÚZ MÁRIA SZEPLOTELEN SZÍVE PLÉBÁNIA kántort keres. Jelentkezés fényképes önéletrajzzal és a munkabérígény megjelölésével a zeg3@martinus.hu e-mail-címre küldött levélben. Bővebb információk: <http://zeg3.martinus.hu>

ÉLETJÁRADÉK

ELTARTÁSI, ÉLETJÁRADÉKI SZERZŐDÉST kötnék budapesti vagy egri ingatlanért, akár plébániosi ajánlással. T: 06/30-561-7821

OKTATÁS

SAKKOKTATÁS személyesen vagy online: www.besakk.com

RÉGISÉG

EGYKORI PIARISTA diákok antikvitása régiséget vásárol. T: 06/20-980-7570

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT

bélyeget, képeslapot, papírregiszréget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI. kerület, Andrássy út 16. T: 06/1-266-4154 – nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

TÁRSKERESŐ

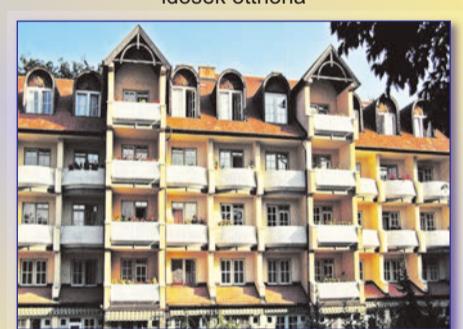
69/190 CM, humán és közgazdasági érdeklődésű közgazdász római katolikus férfi hasonló érdeklődésű, független, magas, csinos, nemdohányzó, budai vagy belvárosi diplomás hölggy ismeretséget keresi, 64-69 évig. Telefonszámos választás a Kiadóba kérém. Jellege: hit és szeretet.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T: 06/1-213-5726

TÖBB ÉVTIZEDES tapasztalattal vállaljuk ólomüvegablakok restaurálását, tervezését, kivitelezését. Tóth Erzsébet tel.: 06-20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

Piliscsabán a Nagyboldogasszony Ház idősek otthona

festőien szép környezetben, kiváló közelkedési adottságokkal, színvonalas ápolás-gondozás biztosításával, nyugodt, családias légbőrben várja hölggy lakók jelentkezését.

2081 Piliscsaba, Kálmán király útja 15.

Tel.: +36 30 816 0205

E-mail: nbahaz@invitel.hu

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

új Ember
KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap
Üzletági, előfizethető a kiadónál,
a postán és a Digitalstandon
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2021. MÁJUS 17.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmány István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László
Szerkesztők: Agónia Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fábrian Attila, Gáta Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámossy Erzsébet, Verőstói Nárcisz
Olvasásérték: Koditek Bernadett
Korrektor: Szántó István • Törzslétes: Mészáros Ákos
Szerkesztők és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: ujember@ujember.hu

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiajárnálat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>
Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3790; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egyptológiai előfizetés belföldről negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft.
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Ima a betegekért egy állami kórházban?

Prodán Zsolt nemzetközi hírű gyermekszívsebészessel és Gui Angélával, a GOKVI kommunikációs igazgatójával beszélgettünk

Az *ima világnapján* jelent meg az interneten a Szívünk imája mozgalom kisvideója. Ebben soronként imádkozza a Miatyánkot Herczegh Anita, a köztársasági elnök felesége és a Gottsegen György Országos Kardiovaszkuláris Intézet néhány dolgozója. Aki imát kér a gyógyuláshoz, az akár csak a kisfilm megosztásával is kifejezheti a szándékát. Az állami kórházban létrejött szoktalan kezdeményezés erős reakciókat váltott ki.

- A Szívünk imája mozgalommal fórumot biztosítanak a betegekért közbenjáró imánnak. Miért gondoltak ennek a kezdeményezésnek a megvalósítására?

Gui Angéla: Karácsony előtt született meg ez a gondolat. A szeretet ünnepéhez közeledve egy kis empatiával nem volt nehéz beleélni magunkat azoknak a helyzetébe, akik a szeretteik életéért, gyógyulásáért imádkoztak a karácsonya díszítése helyett. Vannak szülők, akik heteket, hónapokat töltenek itt, mert a gyerekeik hosszadalmas kórházi ellátásra szorulnak. Sokuknak a minden nap életük része, hogy az ismerősekkel imádkoznak, általában nem a nyilvánosság előtt, hanem egy zárt csoportban. Nekik szeretünk volna mankót adni a mozgalmunkkal, hiszen sokan nehezen tudják szavakba öntenni a kérésüket, az imáldánc indításának szándékát. A Szívünk imája mozgalom nem a híterítés szándékával született. Nem gondoljuk azt, hogy el lehet dobni a szikét, és a gyógyítás helyett most már csak imádkozni kell. Mi senkit nem szeretnénk meggyőzni Isten létéiről vagy az imá erejéről, ez nem a mi dolgunk. A hagyományos orvosi gyógyítás mellett azonban helye van a hitnek is, az ember ugyanis nemcsak testből áll, hanem lélek ből is. A kettő egymástól elválasztatlan.

Amikor elterveztük, hogy az imá világnapjára elkészítjük a Miatyánk szövegét felmondó kisfilmünket, egy Facebook-posztban kértük ki a nálunk gyógyulók véleményét. Arról kérdeztük őket, hogy átélték-e már az imágyóító erejét. Több százan írtak akkor nekünk, és olyan csodálatos gyógyulásokról számoltak be, hogy nem is volt kérdés: van létfogású a Szívünk imája mozgalomnak. A rengeteg megerősítő történet visszaigazolta, hogy segítenünk kell az imáldánc indításának lehetőségét. Áder János köztársasági elnök és a felesége elvállalta a fővéndökséget, a munkatársaink pedig örömmel jelentkeztek, hogy elmondjanak egy-egy mondatot a kisfilmünkből a Miatyánkból.

Prodán Zsolt: Amikor bent fekszik nálunk egy gyerek például szívtranszplantációra várva, akkor szélsőséges lelke terhelést élnek át a szüleivel. minden energiájukat meg kell mozgatniuk ahhoz, hogy túléljék a várakozást, és akár a vereséget is, mert nem mindig végződik sikerrel egy-egy beavatkozás. Ha hívő emberek ről van szó, nem várhatjuk el tőlük ezekben a helyzetekben, hogy ne hívőként viselkedjenek itt a kórházban. Operál-

tam már hindut, muzulmánt, Jehova tanúját, katolikust, ateistát. minden pácienssel úgy kell viselkednem, hogy ne sértszem meg a hitelvét. Nem fogom azt mondani egy hitellennek, hogy imádkozzon, de egy katolikusnak sem, hogy ne imádkozzon, és ne kérjen közbenjáró imát. Természetesen a legnagyobb odafigyelésel operálok mindenkit.

- Sokan tapasztalják az ima erejét a gyógyítás során. Mások tudományos bizonyítékokat követelnek ennek alátámasztására.

Prodán Zsolt: Sokszor elvállalunk olyan, lehetetlen helyzetben lévő pácienseket is, akiknél igen nagy az esélye annak, hogy a műtét nem fog sikerülni. És hálá Istennek, eddig minden sikerült. Lehet, hogy ez véletlen? Szándékosan nem megyek bele abba a kérdésbe, hogy van-e tudományos magyarázat az imágyóító erejének bizonyítására. Szerintem egy gyógyító számára két külön terület kell, hogy maradjon a tudományos evidencia és a vallássos meggyőződés, még akkor is, ha az orvos hívő. Lehet, hogy ez vitát fog kiváltani, de ez a véleményem. A hívők nem érdeklődik az, amikor vadidegen emberek osztják meg velünk a körében soha, senkinek el nem mondott, mély élményeiket. A hitük nem szokás a kirakatba helyezni. Mi ezzel a gessz-tussal most oda tettük, és ennek a kezdeményezésnek én lettem az arca. A hívő emberek így meg merte keresheti, és feltárták a saját csodálatos történeteiket. Meséltek arról, hogy milyen nehéz helyzetben segítette túl őket az imá, vagy építették meg a gyógyításával egyszerűen kitakartunk valamit, ami, ha rejte is, már eddig is létezett. Lehetővé tettük, hogy aki imádkozni szeretne a beteg hozzájárulásáért, az nyugodtan tegye. Ha egy gyerek távozni készült, és nem tudtunk segíteni rajta, eddig is beenedtük hozzá a papot, hogy

amely szükséges ahhoz, hogy gyorsabb legyen a gyógyulás.

- Amikor nyilvánosságra hozták az imakezdeményezést, sokan azonnal támadni kezdtek. Hogyan érinti ez Önököt?

Gui Angéla: A támadóknak azt kívánom, soha ne kerüljön olyan helyzetbe, amikor azt kell érezniük, hogy csak az imában bízhatnak. En már általában ilyet, és engem az imá megerősített a hitemben. Mindenki életében eljöhét az a pilanat, amikor nem marad számára más kapaszkodó, csak az imá. Ilyenkor nem lehet azt mondani, hogy ne imádkozz, mert az úgysem segít.

- Említette, hogy támogató hozzájárulásokat is kapnak. Milyeneket?

Gui Angéla: Felsorolni is nehez lenne. A legnagyobb ajándék az, amikor vadidegen emberek osztják meg velünk a körében soha, senkinek el nem mondott, mély élményeiket. A hitük nem szokás a kirakatba helyezni. Mi ezzel a gessztussal most oda tettük, és ennek a kezdeményezésnek én lettem az arca. A hívő emberek így meg merte keresheti, és feltárták a saját csodálatos történeteiket. Meséltek arról, hogy milyen nehéz helyzetben segítette túl őket az imá, vagy építették meg a gyógyításával egyszerűen kitakartunk valamit, ami, ha rejte is, már eddig is létezett. Lehetővé tettük, hogy aki imádkozni szeretne a beteg hozzájárulásáért, az nyugodtan tegye. Ha egy gyerek távozni készült, és nem tudtunk segíteni rajta, eddig is beenedtük hozzá a papot, hogy

- Főorvos úr, Ön a szívet gyógyítja. Gyermekek élete múlik a műtét sikerén. Operáció közben vannak spirituális élmenyei?

Prodán Zsolt: Biztosan vanak olyan kollégáim, akik az imá erejét is használják munka közben, de ez intim dolog. Én amikor operálok, akkor operálok. A Debreceni Református Kollégiumba jártam. A vallástanáronnak, Rózsahegyi Tivadarnak volt egy monda: „A munka megtart.” Ez végigkísért engem a pályámon, és úgy látom, a munka által más ember lettem. Több mint három évtizednyi gyógyító tevékenység megváltoztatta az embert, karbantartja, és sok pozitív visszacsatolással ajándékozza meg. De érzékenyítő is, hiszen most sokkal rosszabbul viselek el rossz híreket a pácienseimről.

- A kollégáknak mi a véleményük az imáldánc-kezdeményezésről?

Prodán Zsolt: Van, akinek ez sok, de senkinek nem kötelező elvállalni vele vagy részt venni benne. Dolgoztam New Yorkban, egy szidó kórházban; Franciaországban olyan közegben, ahol rengeteg muszlim volt; Bajorországban, ahol katolikus kápolna működött a kórházban, és minden folyós végén volt egy keresztszék; Horvátországban, ahol a körtermekben mindenütt ott a feszület. Az intézményünk profilia természetesen továbbra is a gyógyítás. A mozgalom elindításával egyszerűen kitakartunk valamit, ami, ha rejte is, már eddig is létezett. Lehetővé tettük, hogy aki imádkozni szeretne a beteg hozzájárulásáért, az nyugodtan tegye. Ha egy gyerek távozni készült, és nem tudtunk segíteni rajta, eddig is beenedtük hozzá a papot, hogy

megkeresztelje. Az ember az élet és a halál nagy kérdéseiben szakrális segítségért nyúl, ez nem meglepő. Inkább az a furcsa, hogy ezt évtizedeken át nem volt szabad megtenni. A legtöbb régi építésű magyar kórházban volt kápolna, amit aztán például a debreceni egyetemen mozinak használtak. Mennyivel volt ez jobb? Majdnem ötven évet töltöttünk egy olyan világban, ahol a beteg embernek nem volt szabad elővennie a Bibliát a kórházi ágyon. Ma beengedik a kórházakba a lelkész vagy a papot, ez már mindenhol természetes. A sztálinizmus anan idején mélyen áthatotta azt az épületet is, amelyben mi dolgozunk. Járványügyi elvekre hivatkozva a gyerekekkel elvettek a szülektől, még harminc évvel ezelőtt is át kellett adniuk a csecsemőket a bejáratnál, és hazá kellett menniük. Mára szerencsére elég messzire jutottunk ettől. A szülők most már itt maradnak a kisbabájukkal, és a szoptató ikerpár egészséges tagja is bennmaradhat a kórházban a testvérével. Az egészségügyi intézmények nem kötelezhetik a beteget arra, hogy dobja el a magánéletét.

- Híres az az emberséges hozzáállás, ami az Ön által vezetett intézményben tapasztalható. Mesefigurákkal díszítették a falakat, vezethető kisautót szereztek be a gyerekeknek, és a CT-vizsgálat közben vittetnek nekik, hogy oldják a feszültséget, a féleelmet.

Prodán Zsolt: Ebben én semmi különlegeset nem látok. Mivel Magyarországon egyetlen gyerek szívsebészeti működik, így csak más országok hasonló intézményeivel tudom összehemzni magunkat. Külföldön minden kórház próbál jobb életkörülményeket biztosítani a kis klienseknek. A mi kórházunkban vannak olyanok, akiket az egész életükön végigkísérünk, ide kötődnek egy kis köldökzsírral. Ilyenek például a veleszületett szívhibások és a súlyosabb betegek. Olyan pácienseink is vannak, aikik transzplantáció miatt százötven, háromszáz vagy akár négyszáz napot müsztiván vannak, és nem tudnak kimenni a kórházból. Volt olyan kisfiú, aikinek a takarító

- A koronavírus-járvány idején a látogatási tilalom miatt létrehozták a Szívünk kamráját, egy olyan helyiséget, ahol ugyan védőfólián kezesszűrőt, de megérinthezte egymást a beteg és a hozzá tartozó. Milyen terveik vannak még?

Prodán Zsolt: Már tíz évvel ezelőtt, amikor hazajöttettem Magyarországra, az volt az álom, hogy szeretnék létrehozni a kórházban egy kis privát sarkot, ökumenikus imazugot, de nem voltam rá képes. Most viszont Angéla segítségével szeretném építtetni a kórház hatodik emeletén egy ökumenikus kápolnát. Az lenne a Szívünk kápolnája.

**Vámossy Erzsébet
Fotó: Ószi Szilvia**

Fizessen elő az Új Ember és az Adoremus digitális változatára!

ÚJ EMBER hetilap

Éves előfizetés: 7000 forint (52 lapszám)

Féléves előfizetés: 3600 forint (26 lapszám)

Negyedéves előfizetés: 1900 forint (13 lapszám)

ADOREMUS havi liturgikus kiadvány

Éves előfizetés: 3420 forint (12 megjelenés)

Féléves előfizetés: 1740 forint (6 megjelenés)

Negyedéves előfizetés: 885 forint (3 megjelenés)

Érdeklődés, előfizetés: terjeszes@ujember.hu

**Új Ember
kiadványok**

Katolikus világesemény Budapesten

(Folytatás az 1. oldalról)

lis örökségét és a keresztenyésgel való kapcsolatát.

Mohos Gábor hangsúlyozta: nem adták fel a reményt, hogy offline módon meg tudják tartani a kongresszust. Az elmúlt időszakban a személyes korlátoinkat és a társadalmi korlátokat is megtapasztalhattuk. Nem vagyunk azonban egyedül a küzdelemben, van egy reményforrásunk, aki elsősorban lelkileg segít: az Oltáriszentségen vélünk levő Isten – tette hozzá a püspök. Szeptember elején még nem lehet majd teljesen múlt időben beszélni a járványról, de biztosan reménytelibb állapotban leszünk, a jövőbe is nagyobb reménnyel tudunk majd tekinteni – biztatott.

A kongresszus programjai igencsak változatosnak ígérkeznek: megszólítják a hitet mélységeiben megélőket csakúgy, mint azokat, akik keresik az utat, a találkozást Jézussal. Az első példa a Teológiai Szimpózium, amely a kongresszus bevezető eseménye lesz szeptember 2. és 4. között Esztergomban, a Szent Adalbert Központban. Az Eucharisztíáról, a szentségimádásról hallhatnak előadásokat az érdeklődők magyar és külföldi – európai és tengerentúli – teológusoktól. A részvétel regisztrációhoz kötött és díjköteles.

A kongresszus szeptember 5-én, a Hősök terén veszi kezdetét egy nagyszabású nyitóünnepség keretében amelyen ezerfős kórus működik közre, megmutatva hazánk kulturá-

lis örökségét és a keresztenyésgel való kapcsolatát. Május 31-ig jelentkezhetnek azok, akik elsődlegesen szeretnének részt venni a nyitó szentmisén, amelyen várhatóan a pápa küldötte lesz a főcelebráns. Ilyen lehetőség legutóbb 83 ével ezelőtt, az 1938-as eucharisztikus világkongresszuson volt. Az esemény egyben az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye iskoláinak tanévnyitó ünnepsége is lesz.

Ez a program, akárcsak a NEK valamennyi központi rendezvénye, akadálymentesített, és a szervezők jeltolmácsokat biztosítanak.

A NEK „hétköznapjain”, szeptember 6. és 10. között az események fő helyszíne a Hungexpo. Egyfajta lelkigyanánt a brazil Moyzes Azevedo is, aki tizenkét évesen soha többé nem akarta betenni a lábat templomba, de egy fordulat hatására a fiatalok evangelizációjának szentelte az életét, és az általa alapított Katolikus Shalom Közösség és kávézói ma már tizenegy országban, köztük hazánkban is jelen vannak.

Május 31-ig kedvezményesen lehet belépőt váltani a Hungexpón megrendezendő programokra; az ár tartalmaz napi egy meleg ebédet is.

A NEK csúcspontja a szepember 11–12-i hétfége lesz. Szombaton, 11-én a Margitszigeten késő délutánig családi napot szerveznek, amely egyben a Magyar Katolikus Észak-Korea határát. Budapestre érkezik Piero Marini érsek, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Tanácsának elnöke is,

Szent II. János Pál pápa szer-tartásmestere volt évtizedeken át.

Rész vesz a kongresszuson a brazil Moyzes Azevedo is, aki tizenkét évesen soha többé nem akarta betenni a lábat templomba, de egy fordulat hatására a fiatalok evangelizációjának szentelte az életét, és az általa alapított Katolikus Shalom Közösség és kávézói kívül zenei szolgálatot lát el az Operaház körusa és az ország minden tájáról érkező tagokból álló nagykórus, összesen 2080 fővel. A tervek szerint Ferenc pápa szeptember 12-én érkezik Budapestre, ō celebrálja a NEK zárómiséjét.

A nagy központi eseményekre nem szükséges a regisztráció, viszont a regisztráltak közelebbi szektorokból kapcsolódhatnak be a programokba.

Ezek mellett egész héten változatos programok várják városszerte az érdeklődőket a NEK keretében: szeptember 6-án a Szent István-bazilikában

A Kossuth téren szeptem-

ber 11-én Erdő Péter bíboros celebrál szentmisét, amely után gyertyás eucharisztikus körmenet tartanak a Hősök terén. Az szombati liturgia egyben az országos ministránsta-lalkozó fő programja is lesz.

A záró szentmise szeptem-ber 12-én, vasárnap 11.30-kor kezdődik a Hősök terén. Az Operaház 120 fős zenekarán kívül zenei szolgálatot lát el az Operaház kórusa és az ország minden tájáról érkező tagokból álló nagykórus, összesen 2080 fővel. A tervek szerint Ferenc pápa szeptember 12-én érkezik Budapestre, ō celebrálja a NEK zárómiséjét.

A nagy központi eseményekre nem szükséges a regisztráció, viszont a regisztráltak közelebbi szektorokból kapcsolódhatnak be a programokba.

Ezek mellett egész héten változatos programok várják városszerte az érdeklődőket a NEK keretében: szeptember 6-án a Szent István-bazilikában

Misszió Afrikában címmel tar-tanak előadást Fodor Réka és Csókay András missziós or-vosok és Valerian Okeke nigéria érsekek.

A Nemzeti Múzeumban magyar és angol nyelvű kiállítás nyílik Kereszttűzben címmel a keresztenyésgel való kapcsolódva kerekaszatal-beszélgetésre is sor kerül többek között Böjte Csaba erdélyi ferences szerzetes részvételével.

Szeptember 8-án a város tíz helyszínén mutatnak be különböző nyelvű szentmiséket, illetve a Szent István-bazilikában aznap este nagyszabású görögkatolikus Szent Liturgiat tartanak, számos keleti katolikus főpásztor részvételével.

Szeptember 9-én közösségek szentségimádására kerül sor a bazilikában, és sok-sok lelkipásztor biztosít ehhez kapcsolódva gyónási lehetőséget.

Szeptember 10. lesz a fiatalok napja: várják a 15 és 30 év közötti korosztályt a Forrás-pont estre, melyet Ákos-koncert követ. Egész héten zajlik majd a Szent István téren, a bazilika előtt a Szent István Konyvhét, számos kulturális programmal, és a városban még két másik színpadon lesznek missziós és kulturális rendezvények.

Augusztusban három kiállítás is nyílik a NEK-hez kapcsolódóan. Az egyik közép-pontjában az 1938-as budapesti eucharisztikus világkongresszus áll, lesz egy tárlat a ka-

ritatív tevékenységről és egy harmadik a Görögkatolikus Egyház 400 éves történetéről.

Egész héten városszerte infópontok nyújtanak majd segítséget az érdeklődőknek. A NEK sikeres lebonyolításában rengeteg önkéntes is részt vesz. Május végéig még van lehetőség hozzájuk csatlakozni. Erre biztatnak az önkéntesek hírnökei is: többek között Miklósa Erika operaénekes, Dani Gyöngyi paralimpikon világajnok töröző, Dánielfy Gergő színész, Kuzmány István, a Magyar Kurír és az Új Ember főszerkesztője.

Mohos Gábor arról is beszámolt, hogy a NEK-re számos vidéki és külföldi programmal is készülnek. Szegeden az 1938-as kongresszus dokumentumaiból nemrégiben nyílt kiállítás a dóm múzeumában, Székesfehérváron a Magyar Művészeti Akadémia (MMA) Képzőművészeti Tagozata szerez szabadtéri kiállítást, és ugyancsak az MMA szervezésében nyílik Rómában május 27-én Ne feljetek! címmel kiállítás, amelyet várhatóan majd Budapesten, a Vigadóban is meg lehet tekinteni.

A legnagyobb lelki előkészület június 5-én, úrnapja előestéjén lesz: a már nyolcadzszor megrendezendő világméretű szentségimádás. Ehhez legutóbb már 6700 helyről csatlakoztak.

Az eseményekre regisztrálni az iec2020.hu oldalon lehet.

Agonás Szonja
Fotó: Ambrus Marcs

ZÁSZLÓK AZ 1938. ÉVI NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSON

Kiállítási tárgyak kölcsönzése Felhívás a hazai plébániák, egyházi intézmények felé

A 2021. augusztus 2. és szeptember 20. között látogatható kiállításon a múzeum bemutatja a kölcsönbe vett hímzett vagy festett textíliákat. A jelentkezőket a Kereszteny Múzeum elérhetőségein várjuk, ahol további információkat is kaphatnak a tárlat részleteiről:

2500 Esztergom, Mindszenty tér 2.

e-mail: keresztenymuzeum@gmail.com

telefon: +36 33 413-880

Kongresszusi jelvényeket, liturgikus ötvöstárgyakat nem gyűjtünk, azokból bőségesen áll rendelkezésünkre bemutatható példány. Ha azonban további érdekes, egyedi tárgyakat fel tudnak ajánlani, azokat leírással, fényképpel ellátva ugyancsak szívesen látjuk.

Kontsek Ildikó múzeumigazgató

